

SANATHANA SARATHI, RUJAN 2015. GODINE ISTINSKO SEBSTVO – ĀTMAN PREDSTAVLJA TEMELJNU OSNOVU SVEGA

Bhagavānov govor održan 10. rujna 1996. godine

Ovo je posljednji iz niza svakodnevnih govora koje je Bhagavān, kao izraz Svoga beskrajnoga suosjećanja, održao od 16. lipnja do 10. rujna 1996. godine u Sai Kulwant dvorani u Prasanthi Nilayamu. Ovaj niz od 70 govora koje smo počeli objavljivati u časopisu Sanathana Sarathi, počevši od svibnja 2008. godine, završava ovim govorom.

Jezik se kreće među zubima, a da ne biva povrijeđen. Isto je tako dobro ako se čovjek ponaša pažljivo i s oprezom dok vodi svoj život u društvu. Nikada nemojte zaboraviti ove mudre riječi.

(teluška pjesma)

NEUSTRAŠIVOST POSTOJI TAMO GDJE JE I NEVEZANOST

Adi Śankara je poučavao kako je svijet poput pozornice na kojoj čovjek igra svoju ulogu, doživljava ugone i boli i na kraju napušta svoj život.

Ljudski je život nesiguran kao kapljica vode na listu lotosa. Ovo je tijelo skrovište bolesti i vezanosti. Cijeli je svijet izrešetan patnjom i bijedom. Zato, o nerazumni čovječe, izgovaraj ime Govinde.

(teluška pjesma)

Čovjekov život ispunjen je tugom, razočaranjem i odbacivanjem. Svaki je trenutak ljudskoga života ispunjen strahom, nesigurnošću i sumnjama. Ne postoji ništa u životu što bi bilo sigurno i posvuda vlada strah. Kako je onda moguće da netko bude oslobođen straha?

Ovaj je život ispunjen strahom. Svijet je poput vojne formacije u obliku lotosa – padmavyuha iz koje čovjek ne može pronaći izlaz. Jesu li iskušenja i patnje jedini pratitelji čovjeka koji nema utočišta? Jesu li suze i patnja jedina nagrada za obitelji koje su već razorene?

(teluška pjesma)

Pronađite utočište u načelu istinskog Sebstva – ātman

Kako je moguće ostvariti sreću u ovom ljudskom životu koji je ispunjen strahom, sumnjama, uzbuđenjima i egom? Čak je i sreća koju ostvarujete povezana s egom. Neustrašivost nije moguće vidjeti nigdje u životu. Kako onda čovjek može biti oslobođen straha? Neustrašivost postoji tamo gdje je i nevezanost. Kako je moguće razviti nevezanost? To je moguće samo u blizini Boga. To je razlog zbog čega je Śankara poučavao: „O, čovječe, u namjeri da se oslobodiš straha i postigneš stanje neustrašivosti, pronađi utočište u načelu istinskog Sebstva – ātman. Tek tada možeš razumjeti stvarnost.“ Sreća, zasluge, dobit i svjetlost nisu ništa drugo već odsutnost tuge, grijeha, gubitka i mraka. U stvari, to nije odvojeno jedno od drugoga. Istinsko Sebstvo – ātman predstavlja temeljnu osnovu i izvor svega toga.

Ovdje je cvijet s brojnim laticama. Te latice izgledaju kao da se razlikuju jedna od druge, no sve one potječu iz istoga izvora. Cvijet je jedan, ali je velik broj latica. Slično tomu, iz beskrajnog oceana nastaju bezbrojni valovi. Ni jedan val ne izgleda kao drugi. Valova je mnoštvo, ali njihov izvor iz kojega nastaju, a to je ocean, jest jedan. U valovima ćete otkriti istu vlažnost, hladnoću i slanost koju ćete pronaći i u oceanu. Iz valova nastaje morska pjena. Valovi predstavljaju osnovu morske pjene dok je ocean osnova valova. Voda u oceanu poprima oblik valova dok se voda u valovima izražava u vidu morske pjene. No, u stvari, sve to troje je jedno. To je nedvojstvo – *advaita*. Slično tomu, čovjek je kombinacija tijela, uma i istinskog Sebstva – ātman. Um predstavlja osnovu tijela dok je ātman osnova uma. U stvari, ātman predstavlja temeljnu osnovu svega. To je načelo nedvojstva o kojemu je poučavao Śankara. Ljudi koji ne spoznaju tu istinu kreću se fizičkim, prolaznim i svjetovnim putom, suočavaju se s brojnim nevoljama i poteškoćama prije nego što budu u stanju spoznati načelo ātmana.

Siddharthina nevezanost

Kralj Suddhodana bio je blagoslovljen sinom nakon dugog čekanja. Dao mu je ime Siddhartha. Jednoga je dana plemeniti mudrac došao na dvor kralja Suddhodane. Vidjevši dijete Siddharthu, izrekao je sljedeće riječi proročanstva: „O, kralju! Tvoj će sin postati isposnik.“ Čuvši njegove riječi, kralja obuze strah. Od toga dana pa nadalje vodio je brigu o tome da Siddhartha ne iziđe izvan palače kako ne bi vidio patnju, bolesti i siromaštvo koji su prisutni u svijetu. Oženio ga je dok mu je bilo samo 16 godina i osigurao sve što mu je bilo potrebno za udoban život u palači. Međutim, jednoga dana, Siddhartha je izašao iz palače da bi vidio vanjski svijet. Dok se vozio u kočiji, zamijetio je iscrpljenog starca koji se teško kretao, pomoću štapa. Siddhartha je zapitao svoga kočijaša: „Koja je to vrsta životinje? Čini se da je to neka neobična životinja.“ Kočijaš mu je odvratio: „O, prinče, on je isto tako ljudsko biće kao što smo i mi. S godinama tijelo postaje slabo i izobličeno.“ Siddhartha je bio iznenađen. Upitao je: „Hoće li svatko doći u to stanje kako godine budu prolazile?“ „Nitko nije izuzetak od toga. To je zakon prirode“, odgovorio mu je kočijaš. Nakon što su se provezli malo dalje, Siddhartha je naišao na bolesnu osobu koja je kašljala, teško hvatala zrak i prolazila kroz velike patnje. Siddhartha je upitao: „Što je ovo? Zašto se on toliko muči?“ Kočijaš mu je odgovorio: „O, prinče, taj je čovjek bolestan. Ovo je tijelo spremište bolesti. Nitko ne može reći kada i kako će nekoga pogoditi bolest.“ To je izazvalo nemir u Siddharthinom umu. Nakon što su nastavili dalje, naišli su na mrtvo tijelo koje su nosila četvorica ljudi. On je upitao kočijaša: „Što je ovo? Što to oni nose?“ „Oni nose mrtvo tijelo“, odgovorio je kočijaš. „Što je to mrtvo tijelo?“, upitao je Siddhartha. Kočijaš mu je rekao: „To je tijelo bez života. Kada je u tijelu prisutno životno načelo, to je povoljno, – *śivam* a kada životno načelo napusti tijelo, ono postaje truplo – *śavam*“, rekao je kočijaš. Nakon što je sve to čuo, Siddhartha se vratio u palaču.

Sve što je vidio duboko se urezalo u njegov um. Nakon što se vratio kući, nije bio u stanju ništa reći ni spavati. Pogledao je svoju suprugu Yashodharu i svoga sina Rahula koji su čvrsto spavali. On je zaključio kako je ovaj svijet put tuge i straha. Spoznavši kako je sve prolazno i nestvarno, razvio je snažan osjećaj odricanja. Svi ste vi imali prilike vidjeti mnoge bolesne ljude, stare ljude i mrtva tijela, ali vi niste razvili osjećaj nevezanosti kao Siddhartha. Samo zahvaljujući Božjoj milosti netko može razviti tako snažan osjećaj nevezanosti.

Odlike istinskog isposnika

Ispričat ću vam kratku priču. Jednom se neki princ uputio u šumu u lov. Nakon što je dugo vremena lutao šumom, osjećao se jako umoran i žedan. Naišao je na mali ašram i ušao unutra u potrazi za vodom. Mudrac koji je boravio u ašramu, upitao ga je: „Tko si ti? Odakle si došao?“ Princ mu je odvratio: „Moje je ime Jitendriya i došao sam iz kraljevstva Jitendriya. Molim te, daj mi malo vode da bih utažio svoju žeđ.“ Mudrac mu je ponudio neka sjedne i dao mu vode. Mudrac je pomislio: „Postoje ljudi u ovome svijetu čije je ime Dharmaraja – kralj ispravnosti, ali se ponašaju na način koji je krajnje neispravan. On dolazi iz kraljevstva Jitendriya, a njegovo je ime isto tako Jitendriya – onaj koji je ovladao osjetilima. Ponaša li se on u skladu sa svojim imenom? Pokušat ću to otkriti.“

Mudrac je zamolio princa neka mu preda svoju kraljevsku odjeću i neka odjene odjeću isposnika. Uzeo je prinčevu odjeću, poprskao po njoj crvenu tekućinu i uputio se u kraljevstvo Jitendriya. Na vratima palače stražar ga je dočekaio s izrazima štovanja i upitao ga koji je razlog njegova posjeta. Mudrac mu je rekao da je princa u šumi ubila divlja životinja te da je on donio pričevu odjeću. Zamolio je stražara da tu poruku prenese kralju. Stražar na vratima se nasmiješio i upitao: „Tko je oslobođen od smrti? Svatko tko se rodi osuđen je na to da umre. Rođenje i smrt idu jedno s drugim.“ Na željeznici postoji običaj da se na svakom vagonu upiše datum kada ga je potrebno odvesti u radionicu da bi ga se popravilo i oličilo. Isto tako i svatko od nas ima datum povratka, samo što on nije vidljiv.

Nakon što je saslušao stražareve riječi, mudrac je ušao da bi se susreo s kraljem. On je kazao kralju kako je njegov sin umro i pretvarao se da plače. Dok je isposnik plakao, kralj se smijao. Kralj mu je rekao: „Ti nosiš odjeću oker boje. No, tvoje riječi nisu primjerene jednom isposniku. Zašto plačeš? Ne radi se o nečemu radi čega bismo trebali tugovati ili brinuti. U sumrak se stotine ptica vraća u krošnju drveta da bi se odmorile. Sljedećeg će jutro odletjeti. Koja je veza između različitih ptica? Isto tako, na drvetu moje obitelji, ptice, kao što su supruga i djeca, odmorit će se neko vrijeme, a nakon toga će odletjeti. Nitko ne može reći kada i kamo će neki od njih otići. Nema razloga za tugovanje zbog njihovog odlaska. To je zakon prirode.“ Mudrac se nakon toga uputio do kraljice, misleći da će ona, kao majka, tugovati zbog smrti svoga sina. Rekao joj je: „Majko! Tvoj je sin mrtav. Ovo je njegova odjeća.“ I ona se nasmijala: „O, mudrač! Ti si onaj koji

se odrekao svega u svijetu. Kako onda možeš brinuti oko nečega što je prolazno? Život je poput čekaonice u kojoj putnici borave neko vrijeme, a nakon toga nastavljaju dalje. Svako ima svoje vrijeme polaska. Nema potrebe za tugovanjem kada bilo tko napusti svijet.“

Tada je mudrac otišao do prinčeve supruge ne bi li otkrio hoće li barem ona reagirati drugačije. Prenio joj je vijest o smrti njezina supruga. Ona je primijetila: „Kada pada kiša, lišće i grančice otpadaju s drveta. Kada dođe do poplave, dva će se komada drva spojiti zajedno na neko vrijeme i ponovno se razdvojiti. U oceanu života, ja sam na jednom takvom komadu drveta, a princ je na drugom. Mi neko vrijeme plovimo zajedno, a onda se opet razdvajamo. Zašto zbog toga biti iznenađen ili tugovati? Svemu je tomu uzrok ili vezanost ili posesivnost. Događaje same po sebi ne treba kriviti. Oni se trebaju dogoditi. Zašto brinuti zbog njih?“

Mudrac je spoznao da je sve ono što mu je princ rekao o kraljevstvu bila istina. Ipak, želio je provjeriti i samoga princa. Vratio se u svoj ašram i uzviknuo pred princom: „O, prinče! Tvoje su kraljevstvo preuzeli osvajači, a tvoji otac i majka postali su njihovi zarobljenici. Moraš odmah otići da bi opet zadobio kraljevstvo i oslobodio svoje roditelje. Pripremi se za rat.“

Princ mu je odvratio: „Sve što se dogodilo u skladu je s Božanskom voljom. Ja to kraljevstvo nisam donio sa sobom kada sam se rodio. Mogu li ga ponijeti sa sobom kada umrem? Zašto bih trebao ratovati da bih ga opet zadobio? To nije moje kraljevstvo. Moje je kraljevstvo kraljevstvo istinskog Sebstva - *ātman*. Ja težim za time kako bih ga spoznao. To je kraljevstvo nebesko. To je ono što težim ostvariti. To nije moguće postići ratovanjem. Može se osvojiti samo putem ljubavi. Ne zanimaju me nikakva druga kraljevstva.“

Tada se mudrac poklonio pred princem i priznao: „Mi nosimo odjeću oker boje, ali nemamo niti jednu od odlika istinskih isposnika. Koliko kućevlasnika vodi život oslobođen vezanosti za svjetovno!“

Ljudsko bi biće trebalo odražavati ljudske odlike

Ispričat ću vam još jednu priču kako bih vam pokazao da, bez obzira na to koja je uloga koju trebate odigrati u životu, vi trebate tu ulogu prihvatiti i stvarno

ju odigrati. Jednom je prilikom glumac došao u kraljevski dvor odjeven u kostim Šankare objavljujući svim silama nestvarnost svih ljudskih veza i netrajnost svega onoga što posjedujemo u svijetu. Naveo je stihove koje je napisao Šankara:

*Odnosi među ljudima kao majka, otac, braća, sestre
i prijatelji nisu stvarni.
Kuća i bogatstvo isto tako predstavljaju privid.
Zato, budite na oprezu! Pazite!*

(sanskrtski stihovi)

*Rođenje je patnja, starost je patnja, obitelj je patnja,
a smrt je velika patnja.
Zato, budite na oprezu! Pazite!*

(sanskrtski stihovi)

Glumac je sat vremena držao snažno razlaganje o nedvojtstvu – *advaita*, načelu *ātmana* i jedinstvu svih ljudi. Zadovoljan njegovom izvedbom, kralj je dao upute ministru neka glumcu pokloni pladanj zlatnika. No, glumac je odlučno odbio prihvatiti poklon, govoreći da bi bilo nedostojno da ga on primi jer je igrao ulogu Šankare. Rekao je: „Ja sam prihvatio oblik isposnika i odjenuo sam odjeću oker boje. Nije odlika isposnika da prihvati zlatnike kao poklon. Ja nisam došao ovamo da bih dobio bilo kakvu nagradu. U stvari, vi mi iskazujete nepoštovanje time što mi nudite nešto zauzvrat.“ Rekavši to, glumac je napustio palaču. Sljedećeg se dana isti taj glumac pojavio u ulozi prekrasnog plesača i pred kraljem izveo izuzetnu plesnu točku. Kralj je bio tako zadivljen nastupom da je dao uputu ministru da plesaču pokloni pladanj zlatnika. Ovoga je puta plesač odbio prihvatiti ono što mu je bilo ponuđeno jer je smatrao da je to premala nagrada za njegovu izvedbu. Ministar, koji je shvatio kako je plesač ista osoba koja je došla prethodnoga dana kao Šankara, upitao je glumca koji je razlog da je odbio primiti pladanj sa zlatnicima prethodnog dana dok danas traži više nego što mu je ponuđeno. Glumac mu je objasnio kako je prethodnog dana odbio ponudu u skadu sa svojom ulogom isposnika. No, u ulozi plesača ima slobodu zatražiti više jer je prirodno da plesači zarađuju što je više moguće novca.

Vi ste rođeni kao ljudsko biće. Zato biste se trebali ponašati primjereno svojem položaju ljudskog bića. To je Šankarino učenje. Vaše bi ponašanje trebalo biti u skladu s ulogom koju igrate. O, čovječe! Ti si ljudsko biće po obliku. Zato bi tvoj stav i ponašanje trebali odražavati ljudske odlike. U protivnom, vi predstavljate sramotu za čovječanstvo kao takvo. Kaže se: „*Ispravan način proučavanja čovječanstva jest proučavati čovjeka.*“ Što je čovječanstvo? Što ono predstavlja? Ono predstavlja jedinstvo misli, riječi i djela. To se u vedantinskom govoru naziva trostruki sklad – *trikāraṇa sudhī*. Tamo gdje postoji jedinstvo, tamo je i ljubav. Kada se u vama odražava ljubav, tada se lotos vašega srca rascvjetava. Vi razvijate duh nevezanosti kada se vaše srce rascvjetava od ljubavi. Ako netko nije razvio nevezanost, to samo znači da se njegovo srce nije rascvjetalo od ljubavi. Lišen ljubavi, on vodi život čovjeka. Prahlāda, dok je bio dijete, isto je to poučavao svoga oca Hiranyakašipua kada je rekao: „O, oče! Ti si stekao sve vrste znanja i proučavao svete tekstove i vedantu. No, nisi razumio suštinu svega toga.“ Čak i divlje zvijeri imaju neku vrstu ljubaznosti i suosjećanja, ali Hiranyakašipu je svoga sina podvrgavao raznim kušnjama, bez tračka suosjećanja. U stvari, ponašao se gore od životinje. Onaj tko uživa u mučenju drugih stvarno je životinja. Zato budite dobri i činite dobro. Tada ćete imati sve dobro u svome životu. Ako želite da vaš život bude dobar, razvijajte dobra obilježja.

Šankara je zemljom putovao uzduž i poprijeko, poučavao je načelu nedvojtva – *advaita*, usađivao odvažnost u ljude da bi ih oslobodio njihovih patnji i usadio u njih ljudske vrijednosti. Šankarin besmrtni stih „Bhaja Govindam – Štuj Zaštitnika goveda“ daje suštinu njegovih učenja. Kada je Šankara izrecitirao prvih 12 stihova ove pjesme, svaki od njegovih učenika pridodao je svoju kiticu da bi čovjeku prenio znanje o nedvojtvu. U to je vrijeme načelo nedvojtva bilo čvrsto ukorijenjeno u Bhārati. No, zbog utjecaja današnjeg vremena, ljudi ga danas ne primjenjuju u svakodnevnom životu.

Smanjite teret vaših želja

Utjelovljenja ljubavi!

Ja ne tražim od vas da svi postanete isposnici. Obavljajte svoje dužnosti i budite usredotočeni na Boga. Spoznajte da postoji jedna temeljna osnova za sve. Jednom kada prepoznate tu istinu, automatski ćete razviti nevezanost. Osjećaj nevezanosti nije moguće razviti silom. Što više i više razvijate ljubav za Boga, u vama će se sve više razvijati nevezanost. Tajna leži u preusmjerenju vašeg uma prema Bogu. Ovdje je lokot, a ovdje je ključ. Okrenete li ključ udesno, lokot će se otključati. Ako ga okrenete ulijevo, on će se zaključati. Vaše je srce lokot dok je vaš um ključ. Kada um okrenete prema Bogu, postići ćete oslobođenje. Kada ga okrenete prema svijetu, tada ćete postati vezani. To je razlog zašto se kaže: „Um je uzrok vezanosti i oslobođenja čovjeka.“

Možete se pitati kako ćete to razviti vezanost ako svoj um usmjerite prema svijetu. Dat ću vam jedan primjer. Sada imate dvije noge. No, nakon što završite obrazovanje i zaposlite se, vaši će vas roditelji oženiti djevojkom. Vaši roditelji mogu dogovoriti vjenčanje ili se vi sami možete oženiti djevojkom. Bez obzira na to kako je došlo do vjenčanja, vi ćete nakon vjenčanja imati četiri noge. Kada dobijete djecu, vama će se samo pribrojavati broj nogu. Kako se broj nogu povećava, vaše će kretanje biti sve teže. To je vezanost. Ta vezanost ne proizlazi iz bilo čega drugoga, ona proizlazi iz vaših vlastitih želja. *Manje prtljage čini putovanje ugodnijim i ljepšim.* Život je dugo putovanje. Smanjite količinu svojih želja da biste doživjeli sreću i ugodno putovali na ovom životnom putu. Koliko ograničite vaše svjetovne želje, toliko ćete sreće doživjeti. Obavljajte svoje dužnosti predano, usredotočujući svoj um na cilj života.

(Bhagavān je Svoj govor završio bhajanom „*Bhaja Govindam, Bhaja Govindam*“...)

- **Iz Bhagavānova govora održanog u Sai Kulwant dvorani u Prasanthi Nilayamu 10. rujna 1996. Godine**

Svami je od početka donio odluku o osiguranju tri neophodno potrebne stvari za ljude – medicinska zaštita, obrazovanje i voda. Ja smatram da je to troje potrebno osigurati ljudima besplatno. Danas je potrebno platiti visoku cijenu za medicinsku zaštitu i obrazovanje. Čak je i vodu potrebno kupovati. Visoku je upisninu potrebno platiti za upis čak i u osnovnu školu. U ljudskome životu javljaju se bolesti. Liječnici bi trebali biti spremni podnijeti bilo kakvu žrtvu da bi ozdravili bolesne. Novac ne bi trebao biti na prvome mjestu.

- Baba

GURU PURNIMA U PRASANTHI NILAYAMU

Veliko mnoštvo poklonika iz svih dijelova svijeta okupilo se u Prasanthi Nilayamu da bi izrazili svoju zahvalnost i odali počast svojem vrhovnom duhovnom učitelju - *sadguru*, Bhagavānu Sri Sathya Sai Babi u svetoj prigodi proslave Guru Purnime koja je održana 31. srpnja 2015. godine. Mjesto održavanja svečanosti bila je Sai Kulwant dvorana koja je bila prigodno ukrašena raznovrsnim lijepim ukrasima. Na posljednjem počivalištu Bhagavāna bili su posebno lijepi cvjetni ukrasi dok je s desne strane za Njega bio postavljen prekrasan zlatni stolac.

Pjevanje Veda u izvedbi studenata u 8.00 sati otvorilo je jutarnji dio programa u Sai Kulwant dvorani. Orkestar udaraljkaša sa Sri Sathya Sai instituta za više obrazovanje odsvirao je nakon toga nekoliko poklonstvenih pjesama započevši, kao što i priliči, Bhagavānovim prvim bhajanom „Manasa Bhajare Guru Charanam.“ Zadivljujuće glazbene brojeve izvela je skupina koja izvodi nadaswaram glazbu, nakon čega je započelo njihovo predstavljanje „Sri Guru Parthivasa – Vrhovni duhovni učitelj koji boravi u Puttaparthiju“. Nakon glazbe u izvedbi orkestara slijedila je vokalna izvedba poklonstvene pjesme „Guru Vandana - Štovanje gurua“ koju su otpjevali studenti koji polaze Institut. Započevši svoju izvedbu s „Namami Param Sadgurum Sai Natham – Ja pozdravljam vrhovnog duhovnog učitelja Sainatha“, studenti su svoja srca prelili u predanost svojem voljenom Sadguruu u poklonstvenim pjesmama među kojima su se našle „Namo Sathya Sai Baba – pozdravljamo Sathya Sai Babu“, „Sai Namasmaranam ... Sai

Rupa Dhyanam – Izgovaranje Saijevog imena i meditiranje na Njegov lik“, „Guru Brahma Neeve Param Jyoti Neeve – Ti si vrhovni Gospod, Ti si vrhovno svjetlo“, da bi svoj program poklonstvenih pjesama završili s *qawali* pjesmom „Tere Durbar Main Hum Aaye Haim – Mi smo došli u Tvoje boravište“.

Po završetku dirljivog glazbenog programa u izvedbi studenata okupljenima su se obratila dva govornika. Prvi je govornik bio gospodin Nimish Pandya, potpredsjednik Sri Sathya Sai seva organizacije za područje cijele Indije koji je u svome govoru naglasio potrebu da se slijedi put bazuvjetne ljubavi kao što nam je to u Svojem životu primjerom pokazao Bhagavān. Samo to može osigurati rješenje svih poteškoća u svijetu, rekao je. Drugi je govornik bio gospodin George Bebedelis koji je pozvao sve da vole Boga svim svojim srcem i dušom da bi preobrazili ljubav u predanost. Obogativši svoje predavanje stihovima na sanskrtu i teluškom, nadareni je govornik zaokupio pažnju okupljenih poklonika znalačkim prenošenjem Bhagavānovih učenja. Jutarnji dio programa završio je božanskim govorom Bhagavāna u kojem Bhagavān upozorava poklonike da ne gube vrijeme. Smatrajte da je vrijeme Bog i zato radite naporno, strpljivo se suočavajte s poteškoćama i ostvarite cilj života, rekao je Bhagavān. Bhagavān je Svoj govor završio bhajanom „Prema Mudita Manase Kaho Rama Rama Ram“, a pjevanju su se u zboru pridružili okupljeni poklonici, s dubokom predanošću. Arati je izveden u 11 sati čime je obilježen kraj jutarnjeg dijela programa.

Poklonici koji su se okupili u Sai Kulwant dvorani poslije podne 31. kolovoza 2015. godine, imali su priliku uživati u glazbenoj svečanosti poklonstvene glazbe kada je nastupio legendarni pjevač i dugogodišnji Bhagavānov poklonik Suresh Wadkar koji je glazbom iskazao poštovanje Bhagavānu Babi, svojem vrhovnom duhovnom učitelju – *sadguru*. Započevši svoju izvedbu *marathi* pjesmom „Omkar Swarupa Sadguru Samartha – Vrhovni duhovni učitelj je u obliku Om-a“, nadareni je pjevač nastavio program pjesmom koju je pjevao u božanskoj prisutnosti Bhagavāna prigodom Njegovog 70. rođendana: „Aur Is Dil Mein Kya Rakha Hai Tera Hi Pyar Chhupa Rakha Hai – Ja sam pohranio Tvoju ljubav u dubini moga srca“. Ostale poklonstvene pjesme koje je otpjevao uključivale su i dobro poznate „Tu Pyaar Ka Sagar Hai – Ti si ocean ljubavi“, „Itni Shakti Hamen Dena Baba – Podari nam snagu uma“. Pjevač i glazbenici koji su bili u njegovoj pratnji su, po završetku koncerta, dobili poklone. Slijedio je kratki program bhajana koji je završio Bhagavānovim bhajanom „Vahe Guru Vahe Guru“. Svečanost je privedena kraju izvođenjem aratija u 18.45 sati.

DUHOVNI PUT JE PUT DOBROTE

Leonardo Gutter

Ja ću uvijek biti sretan zato jer sam spoznao da, kada nisam sretan, to je zbog toga što se bojim ili brinem zbog nečega. Ja zaboravljam Božju sveprisutnost, Njegovu božansku zaštitu i vodstvo. Ja zaboravljam da je On sa mnom sve vrijeme, ispred mene, oko mene, iza mene, a posebno u mojem srcu. Ako ja nisam sretan, to naprosto znači da sam Ga zaboravio.

Na sveti blagdan Guru Purnime mi kažemo u svome srcu: „Hvala Ti, moj dragi Gospode, ja Te volim.“ On nam može odgovoriti na sljedeći način: „Kako ja mogu znati da me ti stvarno voliš? Dokaži to!“ Najbolji dokaz naše ljubavi je da u našim životima provodimo u djelo Njegova učenja. To je istinska predanost.

Duhovnost je ljubav i dobrota

Duhovnost ne predstavlja izvođenje obreda, bhajani koje pjevamo, vrijeme koje provodimo u meditaciji ili čak i služenje koje pružamo našim bližnjima koji su u potrebi. Prava je duhovnost, kaže Svami, osloboditi se naših loših obilježja i ispuniti se dobrim osobinama. Duhovnost je način života, način postojanja, stanje postojanja!

Svami nas uči kako je ljubav izvor, ljubav je put i ljubav je cilj. No, kako mi možemo živjeti tu ljubav? Sve započinje prvim korakom. Svami nam daje Svoj božanski recept: mi moramo smatrati nedostatke drugih beznačajnima, moramo smatrati naše vlastite nedostatke velikima i promijeniti ih, a ono što je najvažnije, uvijek se moramo prisjećati da je Bog sveprisutan.

Istinski duhovni put izuzetno je lak, samo se prisjećajte Boga u svakom trenutku. Imajte vjeru i pouzdajte se u Njega. Ne trebamo pokušavati steći psihičku moć– *siddhi* koja se stječe duhovnom disciplinom ili neke posebne duhovne moći. Duhovni je put put dobrote. Samo bismo trebali biti dobra ljudska bića, zatim još bolja, zatim još više i više bolja i, na kraju, trebali bismo biti kao Majka Terezija iz Kalkute, a zatim još bolja i bolja bića dok, jednoga dana, i mi ne budemo Svami.

Milodar duhovnom učitelju - *guru dakšinā*

Želio bih podijeliti s vama praktičan način kako napredovati na našem putu dobrote. Mi proslavljamo Guru Purnimu iskazujući svoju zahvalnost našem duhovnom učitelju – *guru* i Gospodu, tražeći Njegovo božansko vodstvo, zaštitu i ljubav. U Indiji, po mome mišljenju, postoji tradicija da odlazite vidjeti svoga duhovnog učitelja i tada mu ostavljate milodar – *dakšina*.

Ja pozivam svu svoju braću i sestre da ostave poseban milodar, u ovoj svetoj prigodi, našem voljenom i vrhovnom božanskom učitelju, Bhagavānu Babi.

Položimo u Njegove ruke tri „novčića“, od kojih je u stvarnosti, svaki novčić obećanje.

Prvo je obećanje da se od danas pa nadalje više neću ljutiti zato jer sam spoznao da, bez obzira na to što se dogodi u mojem životu, to što se dogodilo je upravo ono što se trebalo dogoditi, za moje dobro, jer se radi bilo o otplati nekog duga – *karma* ili je to lekcija koja je namijenjena mojem napredovanju. Zato, nema više ljutnje u mojem umu ili srcu.

Drugo je obećanje da, od danas pa nadalje, više neću kritizirati ni jedno ljudsko biće, kako riječima tako ni mislima niti osjećajima, zato jer sam spoznao da smo mi svi Jedno, braća i sestre, bratstvo svih ljudi pod očinstvom Boga i moja kritika vrijeđa druge ljude. I ako ja nekoga kritiziram, ja ne slijedim božansku zapovijed „Pomogni uvijek, ne povrijedi nikada“.

Treće je obećanje da ću, od danas pa nadalje, uvijek biti sretan, zato jer sam spoznao da, kada nisam sretan, to je zbog toga što se bojim ili brinem zbog nečega. Ja zaboravljam Božju sveprisutnost, Njegovu božansku zaštitu i vodstvo. Ja zaboravljam da je On sa mnom sve vrijeme, ispred, oko, iza mene, a posebno u mojem srcu. Ako ja nisam sretan, to naprosto znači da sam Ga zaboravio. Ako se bojimo, to znači da nemamo pouzdanja i vjere u Gospoda. Molim se da svatko od nas postane boljim izrazom Njegove božanske ljubavi, upućujem molitve našem voljenom Bhagavānu Sri Sathya Sai Babi da nam On pomogne kako bismo postali zvijezde vodilje ovog novog doba, Saijevog doba ljubavi.

-autor, gospodin Leonardo Gutter, član je Prasanthi vijeća

PROSLAVE U PRASANTHI NILAYAMU

ASHAM EKADASI

Više od 1500 poklonika, među kojima su bili polaznici balvikas programa, stiglo je iz država Maharashtra i Goa da bi u Prasanthi Nilayamu proslavili sveti blagdan Ashadi Ekadasi. Glazbeni i kulturni programi koje su tom prigodom, 26. i 27. srpnja 2015. godine, organizirale Sri Sathya Sai seva organizacije te dvije države, stvorili su ozračje svetosti i radosti.

Prvi je program predstavljen ujutro 26. lipnja 2015. godine i bio je to glazbeni koncert poznatog pjevača Priyala Sathea koji je cijeli prostor ispunio poklonstvenim žarom melodioznom izvedbom poklonstvenih pjesama među kojima su se našli Mira *bhajan* „Payoji Mein Ne Ram Ratan Dhana Pajo – Ja sam pronašao dragulj Rāminog imena“, *kirtan* „Vitthal Vitthal Jai Hari Vitthal – Pozdravljamo Gospoda Vitthala“ i *bhajan* „Vitthala Narayana“. Po završetku koncerta pjevač je dobio poklon.

Drugi program, koji je predstavljan poslije podne 26. lipnja 2015. godine u izvedbi djece koja polaze balvikas program i mladih iz Mumbaija, bila je baletna predstava „WhatsApp“. Osuđujući današnji trend potpune ovisnosti čovjeka o uređajima kao što su laptop, smartphone, smartwatch i sličnim, predstava je oslikala kako je ljudsko tijelo najbolji uređaj i najprecizniji instrument. Na taj je način potakla čovjeka da iskoristi najvažniji čip duše i učita aplikacije kao što su ljubav, istina, vjera, molitva i bhajani, koristeći kao šifru pristupa *Soham* i da čovjek vodi sretan, miran i blažen život. Obogaćena tematskim pjesmama i zadivljujućim plesom djece, ova dobro režirana i dobro izvedbena baletna predstava potakla je današnjeg čovjeka da bi razvio povezanost s istinskim Sebstvom – *ātman* i ostvario cilj života.

Prva točka programa ujutro na dan proslave Ashadi Ekadasi (početak monsunskog razdoblja – *ekādaśi*) 27. lipnja 2015. godine bila je tradicionalna povorka Dindi i ples Varkarija koji su plesali veselo pjevajući božansko ime Gospoda Vitthala, s dubokom predanošću. Slijedio je glazbeni koncert klasične poklonstvene muzike u izvedbi poznatog pjevača gospodina Swaradhisha Bharat Balvallija. Započevši svoj koncert bhajanom „Sai Baba Sakala Bhuvana Ke Data – Sai, održavatelj univerzuma“, pjevač je zaokupio pozornost slušatelja gotovo sat vremena izvedbom poklonstvenih pjesama i Marathi Abhangama. Dok je trajao

program bhajana nakon njegovog nastupa, on je dobio poklon, a okupljenima je podijeljena posvećena hrana - *prasadam*. Program, koji je započeo pjevanjem Veda u 8.00 sati, završio je izvođenjem aratija u 9.45 sati.

Veliku završnicu proslave Ashadi Ekadasi u Prasanthi Nilayamu predstavljala je predstava s plesnim točkama o slavnom životu Janabai, koju su 27. lipnja 2015. godine izvela djeca koja polaze balvikas program u okrugu Kolhapur u državi Maharashtra. Priča predstave odvela je gledatelje u prostor hrama Gospoda Vitthala u Pandharpuru i prikazala je kako je Jani došla i privila se uz stopala Vitthala kao dijete, cijeli svoj život disala je ime Vitthala koji je za nju obavljao kućanske poslove, pisao je stihove koje je ona pjevala i podario joj beskrajnu milost. Prožeta lijepim pjesmama i dražesnim plesovima djece, ova izuzetno dobro odglumljena i režirana predstava držala je okupljene gledatelje u stanju zanosa gotovo sat vremena. Dok je trajao program bhajana, izvođači su dobili poklone. Time je sretno privedena kraju proslava Ashadi Ekadasija u Prasanthi Nilayamu.

69. DAN NEOVISNOSTI – PREDSTAVA „AZADI KI TALASH MAIN“

Domoljubno raspoloženje počelo se osjećati kada su studenti koji polaze Sri Sathya Sai institut za više obrazovanje izveli predstavu pod nazivom „Azadi Ki Talash Main – U potrazi za slobodom“, u Sai Kulwant dvorani prigodom obilježavanja 69. Dana neovisnosti Indije, 15. kolovoza 2015. godine. Predstava je prikazala najvažnija događaja vezana uz borbu Indije za neovisnost i uključila je događaje i osobe kao što su Meerut Mutiny, Mahatma Gandhijevu Satyagrahu, Azad Hind Fauj Subhasha Chandra Bosea, oslikavajući iste velike žrtve koje su podnijeli junaci Pokreta neovisnosti kao što su Sri Aurobindo, Bhagat Singh, Raj Guru i Sukh Dev. Predstava je završila viđenjem indijske neovisnosti Bhagavāna Babe u okviru kojega je On primijetio kako neovisnost ne znači samo političku slobodu, već slobodu duše od vezanosti za privid – *māyā*, što bi moglo pretvoriti Indiju u duhovni svjetionik svijeta. Odlična gluma studenata, dobra izvedba dijaloga i vješto kretanje na pozornici oslikali su najvažnije prizore iz povijesti Indije te predstavu učinili prihvatljivom i poticajnom.

HODOČAŠĆE POKLONIKA IZ INDIJSKIH DRŽAVA

U sklopu priprema za proslavu 90. rođendana Bhagavāna Sri Sathya Sai Babe, poklonici iz raznih država Indije došli su na hodočašće u Prasanthi Nilayam te izveli glazbene i kulturne programe predstavljajući bogato kulturno nasljeđe Indije.

Manipur: Skupina poklonika, među kojima su bila djeca iz Manipura koja polaze balvikas program, stigla je u Prasanthi Nilayam na hodočašće i 28. i 29. srpnja 2015. godine izvela zadivljujuće plesove. Djeca, koja su bila odjevena u živopisne kostime i prekrasne ukrase na glavi, izvela su 28. srpnja 2015. godine dva prekrasna plesa kojima su oslikali obredne proslave u hramovima drevnih šumskih bogova i priču o ljudskom životu u početku ljudske civilizacije. Oba su plesa bila izvedena s velikom predanošću, prikazujući bogato kulturno nasljeđe i folklor Manipura.

Izvedba, koju su djeca održala 29. srpnja 2015. godine, isto se tako sastojala od dva plesa. Prvi je ples bio pod nazivom „Thongal Jagoi“ i pokazao je postupak stvaranja i razvoja univerzuma, dok je drugi oslikao tipičan Manipuri stil u nebeskom plesu i igri Gospoda Kršne – *rāsa līlā*, plesu koji simbolizira sjedinjenje duše pojedinca – *jīvātman* s najvišim Sebstvom – *paramātman*.

Delhi NCR (regija glavnoga grada): Skupina poklonika iz Delhija - regija glavnoga grada - stigla je 5. i 6. kolovoza 2015. godine na dvodnevno hodočašće u Prasanthi Nilayam i ponudila glazbeni program Bhagavānu. Započevši svoj program pjesmom molitve posvećenom Gospodu Ganeši „Siddhi Vinayak Jana Sukha Dayak – Gospod Ganeša koji podaruje dobre izgleda i sreću svima“, pjevači su ispunili cijeli prostor poklonstvenim žarom pjevanjem melodioznih pjesama među kojima su se našle „Aao Hum Sab Milkar Premka Deep Jalayen – Upalimo svjetiljku ljubavi zajedno“, „Tum Aasha Viswas Hamare – Ti si naša nada i utočište“ kao i splet bhajana, da bi svoju izvedbu završili privlačnom sufi točkom „Moula Mere Moula“. Muški poklonici koji su došli iz Delhi regije izveli su svoj glazbeni program 6. kolovoza 2015. godine. Program započeli izvedbom pjesme zahvalnosti „Dhanya Huye Hum Parthi Aaye – Mi smo sretni što smo došli u Puttaparhi“, da bi nastavili dobro poznatom pjesmom „Surajki Garmi Se Jalte Huye Tanko – Tvoje mi utočište pruža neizmjernu radost“, zatim Shabadom (poklonstvenom pjesmom Sikha) „Sat Naam Sat Naam“ i spletom bhajana. Svoju su izvedbu završili popularnom Qawali pjesmom.

Tamil Nadu: Oko 2.500 poklonika, među kojima su se našli i polaznici balvikas programa, stiglo je na hodočašće u Prasanthi Nilayam iz okruga Erode u državi Tamil Nadu te 7. i 8. kolovoza 2015. godine izvelo glazbene i kulturne programe. Program koji je održan 7. kolovoza 2015. godine započeo je prekrasnom predstavom s plesnim točkama „Avatarana – Silazak Boga na Zemlju“ u izvedbi djevojaka koje polaze Sri Sathya Sai Matriculation višu srednju školu u Chitooru. Nakon toga su djeca, koja polaze balvikas program u okrugu Erode, ponudila pregršt poklonstvenih pjesama Bhagavānu na telušcome, sanskrtu i tamilscome, među kojima su se našle „Janani Janani Jagat Karani – Božanska Majko, stvoriteljice univerzuma“, „Saiesha Charitam Ananda Bharitam – Blaženska priča o Saiju“, „Madhura Mohana Ghanashyama Sundara Sai – Sai, utjelovljenje nebeske ljubavi i ljepote“. Cijela je izvedba bila tako zadivljujuća da je doslovno ispunila svako srce dubokom predanošću.

Studenti koji polaze Jaycees Matric školu u Erodi 8. kolovoza su izveli predstavu na temu ljudskih vrijednosti u Rāmāyani temeljenu na Bhagavānovoj knjizi „Ramakatha Rasa Vahini“. Započevši svoju izvedbu prekrasnim plesom „Božanska ljubav“, djeca su odigrala pet prizora iz Rāmāyane koji su oslikavali pet najvažnijih ljudskih vrijednosti – istinu, ispravno djelovanje, mir, ljubav i nenasilje kako je poučavao Bhagavān da bi svoju izvedbu završili učenjem kako bi čovjek trebao primjenjivati te vrijednosti i spoznati svoju božanskost.

Haryana i Chandigarh: Skupina poklonika među kojima su se nalazili i polaznici balvikas programa iz Haryane i Chandigarha, stigla je na hodočašće u Prasanthi Nilayam od 10. do 12. kolovoza 2015. godine te predstavila glazbeni i kulturni program tijekom sva tri dana.

Prvi program, koji su predstavili 10. kolovoza 2015. godine, bila je predstava pod nazivom „Nachiketa“ koja je oslikala bogatu životnu priču Nachikete koji je naučio duboke istine o tajni života i smrti te stekao znanje o Sebstvu – *ātmajñāna* od Yame, boga smrti, kao što je zapisano u Kathā upanišadi. Odlična gluma djece koja polaze balvikas program i dobra režija predstave, otkrili su duboke duhovne istine. Izvedbi predstave prethodio je živopisni ples pod nazivom „Hara Bhara Haryana – Napredni Haryana“ koji su otplesala djeca koja polaze balvikas program u Haryani i Chandigarhu.

Sai mladi iz Haryane i Chandigarha izveli su 11. kolovoza 2015. godine predstavu koja je oslikala današnji prizor modernih mladih koji imaju veliku količinu znanja, ali proživljavaju malu preobrazbu. Kako je priča predstave

prikazala, mudrac Narada po nalogu Gospoda Višnua dolazi na Zemlju da bi vodio mlade prerušen u Svamijija i vraća ih na put predanosti i vrlina. Kroz jednostavnu priču o modernom mladom čovjeku koji krene stranputicom u opsjednutosti novcem, a na kraju biva preobražen zahvaljujući milosti Bhagavāna Babe, predstava je oslikala činjenicu da u ovome Kali dobu ne postoji drugo utočište za čovjeka nego da izgovara Božje ime. Dobra gluma, lijepe scene i nadarena režija učinili su predstavu zanimljivom i lijepom.

Bogata kultura i popularni folklor Haryane oživjeli su u Prasanthi Nilayamu kada su poklonici iz Haryane i Chandigarha 12. kolovoza 2015. godine izveli predstavu pod nazivom „Sri Rama Bhakta Hanuman Katha“. Predstava je oslikala životnu priču Hanumāna, uzornog poklonika Gospoda Rāme, na način kako to prikazuje folklor i jezik u Haryani što je prezentirao nadareni voditelj koji je svoju priču prožeo melodioznim narodnim pjesmama iz Haryane, uz zvukove zanimljivih glazbenih instrumenata iz Haryane. Poklonici su predstavili prizore opisavši ih u priči i pjesmi, zaokupivši pažnju gledatelja duže od sat vremena. Po završetku predstave voditelj je na poklon dobio šal dok su umjetnici, koji su mu pružali glazbenu pratnju, dobili poklone. Time je završilo trodnevno hodočašće poklonika ih Haryane u Prasanthi Nilayam.

Odisha: Više od 1.200 poklonika došlo je na hodočašće u Prasanthi Nilayam iz države Odisha i predstavilo glazbeni i kulturni program 16. i 17. kolovoza 2015. godine. Održan je prekrasan koncert klasične poklonstvene glazbe iz Hindustana pod nazivom „Bhakti Pushpanjali – Pregršt poklonstvenih pjesama“ 16. kolovoza 2015. godine, a izveo ga je poznati pjevač Pandit Debendra Narayan Sathpathy s pratnjom. Započevši svoju izvedbu klasičnom skladbom posvećenom Gospodu Ganeši, pjevač je držao okupljene poklonike u stanju zanosa gotovo sat vremena izvodeći klasične skladbe iz Hindustana, među kojima su se našle „Devadi Deva Sai Mahadeva – Vrhovni Gospod Sai“, „Har Har Har Mahadeva Bhaja Mana – O, ume, izgovaraj Šivino ime“ da bi svoj program priveo kraju bhajanom „Hari Bhajana Bina Sukha Santhi Nahin – Nema mira ni sreće bez izgovaranja Božjeg imena“. Po završetku koncerta pjevač je na poklon dobio šal, a umjetnici, koji su bili u njegovoj vokalnoj i instrumentalnoj pratnji, dobili su poklone.

Program koji je održan 17. kolovoza započeo je živopisnim plesom „Dasavatār – Deset utjelovljenja Gospoda“ temeljenom na besmrtnoj pjesmi „Gīta Govinda“ koju je napisao Jayadev, poznati drevni pjesnik iz Odishe. Izveli su ga studenti koji polaze Sri Sathya Sai Vidya Vihar školu u Brahmapuru, a oslikao je

svih deset utjelovljanja Gospoda kroz ples, stvarajući prikladne formacije vrhunskom izvedbom.

Ono što je slijedilo nakon toga bio je ples temeljen na legendarnoj priči o postanku hrama Jagannath u Odishi. U izvedbi su sudjelovali Sai mladi iz Odishe, a predstava je oslikala kako je sâm Gospod Narayana došao u san plemenskog kralja Biswabagua i zapovijedio mu da izgradi hram s kipovima koji će biti izrezbareni iz drveta. Odlična gluma mladih, kostimi i maska te inovativan način prikazivanja prizora hrama Jagannath u pozadini, na ekranu, učinili su predstavu posebno zanimljivom.

Zapadni Bengal: Skupina s više od 450 mladih došla je iz Zapadnog Bengala na hodočašće u Prasanthi Nilayam od 18. do 20. kolovoza 2015. godine te izvela glazbeni i kulturni program kao sastavni dio proslave 90. rođendana Bhagavāna.

Predstavu pod nazivom „Božja religija“ izveli su 19. kolovoza 2015. godine. Kroz jednostavnu priču o mladiću, iskrenom tražitelju istine, predstava je snažno prenijela poruku Bhagavāna Babe kako je ljubav temeljna osnova svih religija, a ako ne voli svoje bližnje, čovjek ne može voljeti Boga. Odličan tekst, snažni dijalozi i produhovljena gluma mladih učinili su da izvedba predstave bude izuzetna.

Mladi iz države Zapadni Bengal su 20. kolovoza 2015. godine izveli ples Chhau, oblik folklora i narodne umjetnosti iz Zapadnog Bengala. Izvedeći prekrasne akrobatske točke i prikazujući umjetnosti ratovanja, plesači su u svojim šarolikim kostimima s odgovarajućom maskom otplesali zadivljujući ples uz zvukove tradicionalne narodne glazbe te prikazali mitološku priču o tome kako je božica Durga u liku Mahishasuramardhini uništila demona Mahishasuru. Dok je trajao program bhajana po završetku predstave, plesači su dobili poklone, a okupljenim poklonicima podijeljen je *prasadam*.

Svatko bi trebao težiti tome da stekne znanje uz pomoć kojeg se može osloboditi pohlepe, ljutnje i materijalnih stvari te duhovnog siromaštva.

- Baba

SVAMIJEVA ČUDA POKAZUJU NJEGOVU BESKRAJNU LJUBAV PREMA ČOVJEČANSTVU

Dr. V. Mohan

Ništa nije nemoguće za Svamija koji je sveprisutan, sveznajuć i svemoguć. Zaista bismo se trebali smatrati izuzetno sretnima jer smo bili u božanskoj prisutnosti Bhagavāna tijekom svoga života i što možemo biti pod Svamijevom stalnom zaštitom. Ono malo što smo postigli u životu u potpunosti je samo zahvaljujući Svamijevoj beskrajnoj milosti.

Čini mi izuzetnu radost i zadovoljsvo pisati ovaj članak o našem Gospodu i Učitelju, Bhagavānu Sri Sathya Sai Babi. Iako sam viđao Svamija još dok sam bio dijete, tek sam 1992. godine dobio poziv da uđem u Njegovo okrilje kao poklonik. Ova radosna prekretnica u mojem životu dogodila se gotovo trenutačno, tijekom prvoga posjeta moje pokojne supruge dr. Rema i mene u Svamijev ašram u Whitefieldu pored Bengalurua. Svami uvijek kaže: „Ako vi učinite jedan korak prema meni, ja ću učiniti stotinu koraka prema vama.“ Istina je, još od tog nezaboravnog dana, naši životi više nisu bili isti jer smo gotovo svakodnevno počeli doživljavati Svamija i Njegova čuda ili božanske igre – *līlā* kako ih nazivaju Njegovi poklonici. Međutim, uskoro smo spoznali kako je Svamijevo najveće čudo kako On dovodi do preobrazbe kod ljudi snagom Svoje beskrajne božanske ljubavi.

Izlječenje kroz molitvu

Kao liječnik koji se bavi liječničkom praksom i znanstvenik bio sam zadivljen i počašćen jer sam imao priliku svjedočiti istinskim medicinskim čudima koja je izvodio Svami kao što je rak koji je bio izliječen ili „otkazan“, kao što to Svami obično s puno ljubavi običava reći. Ja sam isto tako bio blagoslovljen vidjeti naoko neizlječive slučajeve multiplog mijeoma, multiple skleroze, neizlječivih kožnih bolesti, beznadnih slučajeva infekcije stopala uzrokovanih šećernom bolesti i brojnih drugih bolesti koje su bile u potpunosti izliječene zahvaljujući Njegovoj milosti – što je samo još jedan izraz Svamijeve bezgranične ljubavi.

Jedan bolesnik o kojem bih želio pisati bio je muškarac srednjih godina koji je bio podvrgnut operaciji anusa u našoj bolnici za dijabetičare u Chennaiju i imao je jake postoperativne bolove. Prvog dana dani su mu jaki analgetici kao što su Pethidine i Fortwin, ali on još uvijek nije mogao spavati zbog jakih bolova. Sljedeće noći, kada sam obavljao redovnu vizitu, on me je primio za ruku i zamolio da ga oslobodim boli i pomognem da zaspe. Nisam znao što činiti jer sam mu već prethodne noći dao najsnažnije lijekove, no čini se da oni na njega uopće nisu djelovali. Zamolio sam ga da sklopi oči i molio sam Svamija da ga riješi bolova, napominjući da su prilike sada izvan mojih mogućnosti i samo Svamijeva božanska intervencija može pomoći bolesniku. Nekoliko minuta nakon što sam napustio bolesničku sobu, bolesnik je usnio dubokim snom, iako nije bio dobio nikakav lijek. Bolničarka je kasnije otišla u njegovu sobu kako bi mu dala iste lijekove protiv bolova koji su mu bili dani i prethodnog dana, ali budući da je on još uvijek čvrsto spavao, nije mu dala nikakve lijekove. Bolesnik je spavao do 7.30 sati sljedećeg jutra i ja sam bio začuđen čuvši da mu nitko uopće nije dao nikakve lijekove! On me je nakon toga upitao što sam učinio kada sam ga zamolio da sklopi oči prethodne noći. Priznao sam mu da sam molio Babu da ga oslobodi bolova. Čuvši to, bolesnik je rekao: “Doktore, Baba je Bog. Kako bi me inače On istoga trenutka mogao osloboditi bolova kada to čak ni snažni lijekovi nisu mogli učiniti?”

Spriječena amputacija

Sljedeći slučaj koji bih želio opisati govori o bolesniku koji je imao dijabetičko stopalo u jako lošem stanju i kojeg sam primio u privatni dom za starije osobe u Chennaiju prije mnogo godina. Infekcija je bila tako ozbiljna i nije se povlačila da smo nakon nekoliko dana liječenja kirurg i ja odlučili da je jedino što je moguće učiniti amputirati nogu od koljena naniže. Bolesnik, koji je bio Saijev poklonik (što smo saznali kasnije), zamolio nas je da mu damo jedan dan vremena i rekao da odluku možemo donijeti sljedećeg dana. Sljedećeg dana smo otišli pogledati bolesnika, a on se smiješio i kazao kako ipak neće biti potrebno izvoditi amputaciju i zamolio nas da skinemo zavoje i pogledamo ranu. Kirurg i ja bili smo zadivljeni vidjevši da se tamo, gdje do prethodnoga dana nije bilo nikakvih naznaka izlječenja, sada pojavila granulacija što je znak izlječenja. Rana, koja je prije bila blijeda i bez krvi, sada je pokazivala određenu prokrvljenost. Kada smo

upitali bolesnika kako je znao da neće biti potrebno izvoditi amputaciju, on nam je rekao kako ga je prethodne noći, kada su svi drugi u bolnici spavali, posjetio Bhagavān Baba, sjeo je na njegov krevet, udario po njegovoj nozi i kazao mu da će sve biti u redu i da mu neće biti potrebna amputacija! Ono u što ga je Baba uvjerio bila je istina, on se brzo oporavio i za nekoliko dana rana je u cijelosti zarasla te nije bilo potrebe za amputaciju!

Vjera zadobiva milost

Ništa nije nemoguće za Svamija koji je sveprisutan, sveznajuć i svemoguć. Zaista bismo se trebali smatrati izuzetno sretnima jer smo bili u božanskoj prisutnosti Bhagavāna tijekom svoga života i pod Svamijevom stalnom zaštitom. Ono malo što smo postigli u životu u potpunosti je samo zahvaljujući Svamijevoj beskrajnoj milosti. Skeptici i oni koji ne vjeruju često me pitaju kada je toliko mnogo čuda, zašto onda Baba ne izliječi svakoga i zašto On gradi bolnice u kojima će se liječiti ljudi, čak i uzevši u obzir da se sve obavlja 100% besplatno. Ja nemam odgovore na takva pitanja, ali znam jednu stvar. Da bismo zadobili Njegovu milost, moramo je biti zaslužni. Kao drugo, trebali bismo imati potpunu vjeru u Njega. Svam nam je često govorio da, samo kada se naša vjera sretne s Njegovom milošću, dolazi do čuda. Kao treće, oni koji vjeruju o teoriju *karme*, znaju da je određeni dio patnje kroz koju prolazimo posljedica djelovanja – *karma* iz prethodnih života i da moramo podnijeti određenu patnju u ovome životu da bismo izbrisali lošu karmu. I, na kraju, Božji su putovi djelovanja tajnoviti i tko smo mi, obični smrtnici, da sumnjamo i postavljamo pitanja, a kamoli razumjemo slavu Gospoda, našeg Stvoritelja i Učitelja univerzuma? Mi samo možemo obavljati svoje dužnosti i upućivati molitve Gospodu kako bi po nama prosuo Svoju milost.

Svjetlo nade

Govoreći o Svamijevim ustanovama, „hramovima u kojima se liječi“, koje je On izgradio u Puttaparthiju i Whitefieldu, njih nije moguće usporediti ni s jednom ustanovom u svijetu i u njima se provode napredne operacije: kardiološke, neurološke, ortopedske; plastična kirurgija, operacije očiju i druge operacije i to u potpunosti besplatno, za njih se ne naplaćuje ni rupija. To ne samo da je čudo samo za sebe, već i znak Svamijeve beskrajne i božanske ljubavi za čovječanstvo.

Te bolnice, zajedno sa Sveučilištem i „hramovima u kojima se liječi“ do sada je koristilo na tisuće ljudi i one će ostati kao građevine koje će poticati milijune ljudi iz generacija koje tek dolaze. Naša je dužnost, kao poklonika i kao članova ove velike duhovne organizacije, s kojom imamo sreću biti povezani, da služimo u tim ustanovama kako bi one i dalje nastavile blistati kao svjetlo nade i poticaja cijelom svijetu.

Nema uopće nikakve sumnje da će nas Baba uvijek nastaviti voditi i blagoslivljati svaku plemenitu aktivnost koja se provodi pod Njegovim imenom. Mnoge od nas u Organizaciji Bhagavān je osobno poučavao i sada je naša dužnost nastaviti Njegov rad s obnovljenim zanosom. Babina misija nikada neće završiti i samo će se pojačavati, od sada pa nadalje. Uputimo molitve našem voljenom Bhagavānu da bi nas sve blagoslovio i da bi na nas nastavio prosipati Svoju beskrajnu božansku ljubav, sada i zauvijek.

- **dr. V. Mohan je upravitelj Vijeća članova zaklade, Sri Sathya Sai zaklada, Tamil Nadu**

Sjaj božanske slave

IZRAZ SVAMIJEVE MILOSTI

U studenom 1978. godine otišao sam u Puttaparthi. Dani koje sam tamo proveo bili su prekrasno ispunjeni mirom. Ja se nikada u životu nisam osjećao tako sretan i smiren. Na prvom daršanu osjećao sam se očaran i ushićen u istom trenutku. Nisam mogao prestati gledati u Sai Babu dok je On polako klizio naokolo, pun milosrđa i moći. Dok je došao blizu naše skupine, osjećao sam se sam kao da sam skamenjen. Nisam mogao otvoriti usta da bih odgovorio na Njegovo pitanje dobrodošlice: „Jeste li vi iz Gane?“ Svaki je daršan donosio novo blaženstvo. Tijekom dana koje sam proveo u Puttaparthiju osjećao sam se ispunjen blaženstvom i otkrio kako posjedujem posebnu energiju koja me je navela da hodam dugo vremena između ljudi od kojih je sve vrvalo.

Imao sam jedno zadivljujuće iskustvo kada sam vidio kako se mijenja boja Babine kože dok je On davao daršan. Vidio sam Ga svijetle kože, kao da je bijelac, zatim plave i na kraju crne. Kasnije sam saznao kako su ostali isto tako doživjeli to viđenje Njega i tako sam znao da me moje oči nisu „zavaravale“. Blaženstvo toga da sam bio u Njegovoj prisutnosti, zanos što sam Ga mogao slušati kako pjeva bhajane i veliki mir koji sam osjećao unutar zidova Prasanthi Nilayama, ostali su sa mnom još puno dana nakon što sam napustio Indiju.

Moj stariji brat zamolio me 1979. godine da se uputim na put od 70 kilometara da bih posjetio njegovog starog tasta koji je bio jako bolestan. Klinička je slika bila gotovo kao i kod moje majke. S njime se, po svemu sudeći, nije moglo komunicirati posljednja dva ili tri dana. Za razliku od moje majke, on je imao visok krvni tlak. Je li doživio moždani udar? Kada sam tamo stigao sa svojom suprugom, odlučio sam da ga ne pošaljemo u bolnicu, već smo pustili da svira kasetu na kojoj Baba pjeva bhajane. Nakon toga, mi smo nastavili pjevati bhajane, otprilike pola sata i izgovarali smo Božje ime –*nāmasmarana*. Kada smo završili, starac je otvorio oči i upitao me je kada sam stigao iz Accre. Mogli smo razgovarati s njime nekoliko minuta i nakon toga smo odlučili da je najbolje da ga ostavimo samog da bi se odmorio. Jedan sat nakon našeg povratka u Accru nazvao me je moj stariji brat da bi mi rekao kako je starac posve sigurno puno bolje, potpuno svjestan i ustrajao je na tome i uspio sâm otići u kupaonicu. On se oporavio tako dobro da je, nekoliko tjedana nakon toga, bio u stanju posjetiti svoju kćer uz Accri.

Dvije su poklonice došle 1980. godine s nekolicinom prijatelja neposredno prije satsanga da bi mi pomogle ukrasiti svetište u mojoj kući jer je moja supruga bila na praznicima na Jamajci. Odjednom, bili smo zatečeni čudesnom pojavom velikih hrpa vibhutija na glavi, ramenima i u krilu kipa Sai Babe iz Shirdija. Istodobno se vibhuti pojavio i na fotografijama u svetištu. Poslije satsanga primijetili smo da su uokvirena Babina fotografija u prirodnoj veličini i ostale uokvirene slike imale božanski nektar – *amrta* koji je izlazio iz Babinih usta i polako se slijevao iza stakla. To se nastavilo još oko sat vremena, a nakon toga je prestalo. Po povratku moje supruge s praznika, koje je provela na Jamajci, održan je još jedan satsang u našem domu. Ponovno se pojavio vibhuti, na isti način kao što se to dogodilo u njezinoj odsutosti. Tijekom satsanga koji je bio organiziran samo za žene u našem domu kasnije iste godine, tijekom izvođenja aratija, vibhuti se spustio niotkuda na stolac koji je bio postavljen za Babu, pored oltara.

Jedne nedjelje poslije podne moja je supruga, koja je bila sa mnom u našem dnevnom boravku, otišla u spavaću sobu da bi odmah požurila natrag uzvikujući: „Svami je ovdje.“ Ja sam upitao: „Tko, gdje?“ Ona me povela u spavaću sobu koja je bila ispunjena snažnim ugodnim mirisom jasmina. Svami je zaista bio ovdje. Taj zadivljujući miris jasmina koji sve prožima od tada se mogao osjetiti u još nekoliko prilika. Najnovije pojavljivanje mirisa jasmina bilo je tijekom održavanja medicinskog kampa dok se održavala Sveafrička konferencija o učenju u duhu ljudskih vrijednosti u Accri 1986. godine u sobi za konzultacije u Koforidui i tijekom istog tjedna u malom autobusu koji nas je prevezio do sela. Kako smo se približavali našoj bazi gdje smo bili smješteni, miris je isčezao.

Mi smo (dvoje liječnika i bolnička sestra) 1986. godine otišli u selo Pokuasi da bismo obavili besplatne liječničke preglede u Sri Sathya Sai dobrotvornoj klinici. Kako smo se približavali selu, počelo je jako kišiti. Kiša je bila tako snažna da nismo mogli izići iz automobila, a da ne budemo potpuno mokri. Nakon što smo nekoliko minuta čekali u automobilu, odlučili smo da nas kiša ne može odvratiti od služenja koje smo došli pružiti. Naša je strategija bila da što brže stignemo do zgrade, jedno za drugim. Bolnička je sestra izišla prva, a dva su ju liječnika slijedila. Na naše opće čuđenje kiša je odjednom prestala radi nas, da bi se ponovno svom snagom spustila kada je treća i posljednja osoba ušla u Kliniku. Babina se milost izrazila u obilju.

- **izvadak iz članka profesora Kofi Oduroa u knjizi „Sathya Sai Baba: God Incarnate“, autora Victora Kanua**

Iz naših arhiva

ŠTOVANJE KIPOVA TREBALO BI DOVESTI DO SUPTILNOG DUHOVNOG ENTITETA

SLIJEDITE PUT MEDITACIJE I POKORE

Utjelovljenja ljubavi!

Milosrđe je ukras za ruke. Istina je ukras za govor. Slušanje svetih spisa je ukras za uši. Gdje je onda potreba za drugim ukrasima?

Nemojte se poistovjećivati s tijelom

Ne postoji veće iskustvo od osjaćaja da smo istinsko Sebstvo – *ātman*, *aham etath*. Ja – *aham* se definira kao istinsko Sebstvo – *ātman*. Riječ „*etath*“ znači sve to. To pokriva sve predmete u univerzumu koji su fizički i suptilni te isto tako sunce, mjesec, zvijezde i planete. To znači da vi niste fizičko tijelo. Vi kažete „moje tijelo“ što uključuje da vi niste tijelo. Od čega se sastoji tijelo? Ono je kombinacija pet elemenata – *pañcabhūta*, pet životnih dahova – *pañcaprānā* i pet omotača – *pañcakośa*. Cijeli je univerzum tijelo Vrhovnog Gospoda. Ono se sastoji od svih pokretnih i nepokretnih predmeta. U vedantinskom govoru smatra se vrhovnom mudročću – *jñāna* kada kažete „Ja nisam tijelo“.

Trebali biste biti posebno sretni da to spoznate. Sve ono što vidite u vanjskom svijetu jest ono što je viđeno – *drśya*. Vi vidite vaše tijelo isto tako kao što vidite i ostale stvari. Dakle, tijelo je također ono što je viđeno – *drśya*, ono što ste vi vidjeli. Tko je onda onaj koji vidi? Onaj koji vidi je vidjelac – *drašta*. Tijelo je predmet, a vi ste vidjelac. Bez vidioca pitanje je bi li nešto moglo biti viđeno. Neki ljudi govore o praznini ili ništavilu – *sunya*. Sve dok to nije viđeno, kako oni mogu govoriti o praznini - *sunya*?

Poruka Ganapatija

Znanje o vidiocu i viđenom velika je poruka Ganapatija, čiji silazak danas proslavljamo. „Ga“ znači intelekt – *buddhi*. „Na“ znači mudrost – *vijñāna*. „Pati“ znači gospodar. Tako da je Ganapati gospodar svega znanja, intelekta i mudrosti. Postoji i drugo važno značenje te riječi, a to je vođa svih vojski – *gana* koje su nebeske. On se isto tako naziva i Vināyaka, a taj pojam ozačava onoga koji iznad sebe nema nikakvoga gospodara. On je vrhovni gospodar. On je iznad područja stanja bez uma. Onaj tko je umirio um ne može imati nikakvoga gospodara.

Bez razumijevanja tê istine mi razmišljamo o fizičkom obliku Vināyake s glavom slona i ljudskim tijelom. Uvijek, kada ljudi žele pokrenuti neki poduhvat ili počinju učiti glazbu ili lijepu umjetnost ili bilo koje područje znanja, oni prvo iskazuju štovanje Vināyaki. Vināyaku se isto tako naziva i Vighnešvara jer on isto tako uklanja sve prepreke koje se javljaju na putu poklonika koji mu iskreno upućuju molitve. Njega štuju studenti da bi sve ono što je sadržano u knjigama moglo „ući u njihove glave“. Danas su ljudi samo u potrazi za novcem – *dhana*. Bez obzira na to kakvo školovanje stekli, u kakvoj moći ili položaju uživali, ne možete biti sretni ako nemate mir uma koji je moguće postići samo čistom predanošću. Možete raspolagati izuzetnom fizičkom snagom, možete slijediti put meditacije i pokore, možete steći duboka znanja, ali sva ta postignuća neće biti ni od kakve koristi sve dok ne steknete znanje o vječnom – Brahman je utjelovljenje istine, mudrosti i vječnosti – *satyam jñānam anantam brahma*.

Postanite gospodar nad sobom

Simboličko značenje Ganešine slonovske glave potrebno je ispravno razumjeti. Slon ima veliku inteligenciju. Na primjer, jučer je Sai Gita (Bhagavānova slonica) dotrčala kada je začula zvuk Svamijevog automobila koji se približavao. Iako je velik broj automobila slijedio Svamijev automobil, Sai Gita je mogla bez pogreške odrediti koji je Svamijev automobil, razlikujući ga od zvukova koje su stvarali drugi automobili. To je razlog zašto postoji pojam slonovska inteligencija – *gaja thelivi*. Onaj tko ima britki um opisuje se kao da ima inteligenciju slona. Posjeduje inteligenciju – *medha śakti*.

Pored toga, slon ima velike uši i može čuti i najtiši zvuk. Slušanje o slavi Gospoda – *śravana* prvi je korak u duhovnoj vježbi za koji uši moraju biti oštre.

Nakon što smo nešto čuli, trebali bismo o tome promišljati i provesti to u djelo, što je nazvano kao slušanje – *śravana*, promišljanje – *manana* i duboka meditacija – *nididhyāsana*. Slon na jednak način prihvaća pohvalu – *dušana* i krivnju – *bhušana*. Kada čuje nešto što je loše, on tijelo tresе amo-tamo i stresa sa sebe neželjene stvari, sve dok potihlo ne vrati dobre stvari.

Samo Vināyaka poučava lekcije koje su nužno potrebne čovječanstvu. Ne biste na nekoliko dana smjeli prestati s postavljanjem kipa i obavljanjem obreda – *pūjā*. Trebali biste učiniti napor da biste postali gospodar – *nāyaka* nad samim sobom.

Studenti!

Spoznajte da imate savjest koja je vaš vodič i svjesnost koja predstavlja vašu božanskost. Ganapati, koji vlada nad osjetilima, trebao bi biti vaš vodič u stjecanju vlasti nad osjetilima. Postoji unutarnje značenje desetodnevnog štovanja Ganapatija. Smisao toga je da bi svaki dan trebao biti posvećen stjecanju nadzora nad našim osjetilnim organima – *indriya*.

Kombinirajte duhovne vježbe s akademskim učenjem

Studenti i poklonici trebali bi spoznati kako je nadzor nad osjetilima prilično jednostavan. Ono što je potrebno jest ne poticati negativne osjećaje kada se oni jave, već prihvatiti pozitivan pristup. Na primjer, Buddha se svojom ljubavlju suprotstavio ljutnji demona i na taj ga način preobrazio.

Mnogi su studenti danas podložni depresiji i zbunjeni su. Razlog tomu je njihova slabost koja se javlja kao pomanjkanje samopouzdanja. Kada postoji potpuna vjera u Boga, neće biti prostora za potištenost.

Studenti! Postoji potreba da se, za vanjsko zadovoljstvo, proslavljaju svečanosti kao što su Vināyaka Chaturthi, ali ono što je još važnije jest spoznati unutarnje značenje štovanja Vināyake koje bi moglo imati trajno djelovanje. Štovanje neživih kipova trebalo bi dovesti do promišljanja o suptilnom duhovnom entitetu kojega predstavlja kip. To je postupak putem kojeg dolazi do ostvarenja istinskog Sebstva – *ātman*.

Gospod učenja

Vināyaka je Gospod sveg učenja – *vidyā*. Znači li učenje stjecanje knjiškog znanja? Ne. Sve ono što sačinjava kozmos uključeno je u pojam učenje. Hodanje, razgovaranje, smijanje, sjedenje, jedenje, šetanje, razmišljanje, svaka vrsta aktivnosti povezana je s učenjem. Vināyaka je gospodar svake vrste učenja. Danas se učenje poistovjećuje sa stjecanjem informacija. No, pored znanja o fizičkom svijetu, mi imamo i mnoge druge vrste znanja koje su povezane s kemijom, lijepom umjetnošću i drugim vještinama. Vināyaka je gospodar svake vrste znanja. Učenje je povezano s intelektom – *buddhi*. To nije samo školovanje. Poznavanje knjiga nije znanje. Cijeli naš život predstavlja stalni proces učenja. Svaki postupak ispitivanja povezan je s učenjem. No, u osnovi bi neše ispitivanje trebalo biti usmjereno na otkrivanje onoga što je prolazno, a što je trajno. To je istinsko znanje.

Studenti, štujte Vināyaku s gorljivošću. Međutim, Vināyaka nije onaj koji samo dolazi pomoći onima koji čitaju knjige. On pomaže svakomu na svakom koraku njihova životnoga putovanja. On je spreman i dostupan. Vināyaku zato štuju sva bića i On je Gospod nad svim bićima. On ne pripada jednoj zemlji ili jednom narodu ili jednom vremenskom razdoblju. On je povezan sa svim mjestima i svim vremenima. Postoje neke mitološke priče povezane s Vināyakom. Značenje tih priča je u tome da one usmjeravaju um ljudi prema Bogu.

Ako se provede duboko preispitivanje, spoznat će se da postoji samo jedan Bog i On je prisutan u svemu. Vināyaka nije odvojen od nas. Načelo, koje postoji u dubini našeg srca, jest božansko načelo istinskog Sebstva – *ātman*.

- **izvadci iz Bhagavānovih govora održanih povodom proslave Ganesh Chaturthi**

KONFERENCIJA O SAI DUHOVNOM OBRAZOVANJU

Izvješće

Međunarodna Sathya Sai organizacija priredila je Konferenciju o Sai duhovnom obrazovanju (SSE) u Prasanthi Nilayamu od 1. do 3. kolovoza 2015. godine u radu koje je sudjelovalo više od 500 delegata iz više od 50 zemalja. Stariji voditelji Međunarodne Sathya Sai organizacije, koordinatori Sathya Sai obrazovanja, učitelji Sathya Sai obrazovanja i obučavatelji, poučavatelji u programu Sathya Sai učenja u duhu ljudskih vrijednosti i Sathya Sai mladi, svi su se okupili u duhu davanja i razmjene svojih stručnih znanja, iskustava i najboljeg načina izvedbe da bi dodatno unaprijedili program Sai duhovnog obrazovanja. Program Sai duhovnog obrazovanja usredotočen je na vjeru u Boga, predanost Svamiju i manifestaciju naše prirodene božanskosti putem pet temeljnih vrijednosti istine – *satya*, ispravnog djelovanja – *dharma*, mira – *śantī*, nenasilnosti – *ahimsā* i ljubavi – *prema*.

Program Konferencije bio je obogaćen poticajnim i ključnim predavačima, korisnim radionicama, inovativnim sajmom umrežavanja i posebnim interesnim skupinama te poticajnom tematskom pjesmom koja je objedinila mnoge jezike kojima se govori u zemljama Međunarodne Sathya Sai organizacije.

Prvi dan, 1. kolovoza 2015. godine

Na početku održavanja Konferencije, gospodin S. S. Naganand, član Sri Sathya Sai središnje zaklade, obratio se sudionicima ukazujući na važnost ranog duhovnog obrazovanja koje traje cijeli život. U svojem uvodnom obraćanju dr. Narendranath Reddy, predsjednik Prasanthi vijeća, naglasio je učenja Bhagavāna Sri Sathya Sai Babe o uzornom Sai obrazovanju. Isto je tako naglasio važnost uzornih studenata, uzornih učitelja i uzornih roditelja. Dr. Pal Dhall, predsjednik Odbora za obrazovanje, jasno je ukazao na cilj Konferencije, potičući sudionike da postave čvrste temelje i uspostave „odskočnu dasku“ za sljedeću fazu Sai duhovnog obrazovanja.

Poslijepodnevni dio programa prvoga dana obilježile su dobro organizirane raznovrsne radionice zasnivane na područjima koja su u fokusu Konferencije. Sudionici su bili podijeljeni u skupine da bi mogli čuti o najboljim načinima primjene u područjima kao što su: razvoj kurikuluma, bivši polaznici Sathya Sai obrazovanja, širenje izvan područja Sai centra na zajednicu te administriranje i upravljanje Sai duhovnim obrazovanjem.

Drugi dan, 2. kolovoza 2015. godine

Jutarnji dio programa drugoga dana započeo je poticajnim i ključnim obraćanjem gospođe Geethe Mohan Ram. Sudionici su mogli uživati u cijelom nizu prekrasnih anegdota koje su opisivale njezino duhovno putovanje pod vodstvom samog Bhagavāna, od njezine rane životne dobi od pet godina. Ona je naglasila važnost čvrste utemeljenosti u vjeru u Babu i opisala Ga kao idealnog duhovnog učitelja u svakom pogledu.

Poslijepodnevni dio programa bio je posvećen Sajmu umrežavanja Sai duhovnog obrazovanja i koji je prikazao širinu i dubinu programa Sai duhovnog obrazovanja. Svrha ovoga sajma bila je dati delegatima forum na kojem će pokazati, međusobno djelovati i podijeliti najbolje načine primjene, poticajne projekte i inovativne zamisli. Na sajmu su sudjelovali članovi Sri Sathya Sai središnje zaklade, članovi Prasanthi vijeća i Sri Sathya Sai svjetske zaklade, voditelji Međunarodne Sathya Sai organizacije i sudionici Konferencije. Više od 40 izložbenih punktova (stanica) predstavljalo je svaku od 11 zona Međunarodne Sathya Sai organizacije i zemalja širom svijeta uključujući Argentinu, Australiju, Njemačku, Gvajanu, Hong Kong, Indiju, Indoneziju, Maleziju, Mauricijus, Meksiko, Srednji Istok, Nepal, Novi Zeland, Rusiju, Singapur, Južnu Afriku, Južnu Europu, Tajland, Ujedinjeno Kraljevstvo i Sjedinjene Američke Države. Šaroliki i dobro ukrašeni punktovi predstavljali su posebne događaje, profesionalni razvoj za duhovne učitelje Sai duhovnog obrazovanja, svjesnost roditelja/učitelja i obrazovne inicijative, Sai duhovno obrazovanje za djecu s posebnim potrebama, aktivnosti i igre koje će Sai duhovno obrazovanje učiniti zabavnim i još puno toga više. Gospodin Satyajit Salian je isto tako održao posebno predstavljanje Sri Sathya Sai Vidya Vahini programa.

Završni dan, 3. kolovoza 2015. Godine

Trećeg i završnog dana održavanja Konferencije gospodin R. J. Rathnakar, član Sri Sathya Sai središnje zaklade, održao je poticajni govor naglašavajući duh jednote koji svi poklonici dijele s Bhagavānom. Podijelio je i posebne poklone kao Svamijev *prasadam* svim sudionicima.

Gospođa Berniece Mead, nacionalna koordinatorica za područje Sai duhovnog obrazovanja u Sjedinjenim Američkim Državama, podijelila je sa sudionicima kako ju je osobno Svami uputio da širi Sathya Sai učenje u duhu ljudskih vrijednosti (SSEHV) u Sjedinjenim Američkim Državama. Ostali su govornici podijelili svoja osobna iskustva koja su doživjeli sa Svamjem i naglasili ulogu roditelja, učitelja, koordinatora, edukatora i organizacije u razvoju uspješnog programa Sai duhovnog obrazovanja. Jutarnji dio programa završio je time što je dr. Pal Dhall naveo prijedlog odluka s Konferencije i sljedeće korake koje je potrebno poduzeti.

Konferencija je završila radom navečer 3. kolovoza završnom svečanošću u Sai Kulwant dvorani. Program je započeo kratkim pregledom Konferencije. Prva je govorila gospođa Katinka van Lamsweerde iz Nizozemske, nacionalna koordinatorica za Sai duhovno obrazovanje i podsjetila sudionike na snagu i ljepotu duhovnog alata koji se zove Sai duhovno obrazovanje. Odredila je područja na koja je potrebno fokusirati rad i naglasila značenje ljubavi, predanosti učitelja, vjere u Svamija i potrebe da se povežemo s djecom. Gospođa Berniece Mead je nakon toga govorila o svojem iskustvu Božanskog i Bhagavānovom stalnom vodstvu u prenošenju Njegovih učenja putem programa Sai duhovnog obrazovanja.

Glazbeni i kulturni programi

Pored programa Konferencije koji se održavao u dvorani Poornachandra i u Sai Kulwant dvorani su održani mnogi glazbeni i kulturni programi u izvedbi članova Međunarodne Sathya Sai organizacije.

Prvi je nastup, u predvečerje održavanja Konferencije, 30. srpnja 2015. godine, imao Sathya Sai Baba zbor iz Malezije koji je otpjevao mnoge poznate bhajane kao što su „Jai Govinda Hare – Pozdravljamo Kršnu, zaštitnika svih bića“, „Baba Sai Baba“, „Yuga Yuga Ke Avatara – Avatar svih vremena“. Prije njihovog

nastupa je dr. Narendranath Reddy, predsjednik Prasanthi vijeća, govorio o aktivnostima služenja koje je provela Međunarodna Sathya Sai organizacija u raznim zemljama svijeta. Slijedilo je video predstavljanje tih aktivnosti.

Dvije izvedbe održali su poklonici iz prekomorskih zemalja 1. kolovoza 2015. godine. Prva je izvedba bila predstava pod nazivom „Mostovi i zidovi“ koja je oslikala tužnu priču današnjeg čovjeka koji je zapleten u brojne poteškoće uslijed pomanjkanja moralnih, etičkih i duhovnih vrijedosti. U vještoj izvedbi članova Sri Sathya Sai obrazovanja iz Malezije, ova je predstava podcrtala važnost ljudskih vrijednosti u životu čovjeka putem kojih je moguće postići jedinstvo i sklad u društvu. Mit o egu, aroganciji i neznanju istopio se kada se u nutrinu uvede svjetlo Saija što je dovelo do rušenja zidova i građenja mostova, ispričala je predstava. Slijedio je nastup zbora iz Sjedinjenih Američkih Država koji je pjevao poklonstvene pjesme. Među pjesmama koje su otpjevali pjevači našle su se „Boundless Love Boundless Love – Bezgranična ljubav“, „Let's Adore Ever Living God – Štujmo Boga koji vječno živi“, „Sing for Joy in the Lord, oh, ye, righteous Ones – Pjevajmo na radost Gospoda, onoga koji je pravičan“ i „Singing Hallelujah to the Lord –Pjevajmo aleluja Gospodu“.

Temeljenu na Bhagavānovoj omiljenoj izreci „Daiva Preeti, Papa Preeti, Sangha Preeti“, predstavu s plesnim točkama „Saijeva veličina: čudo ljubavi“, 2. kolovoza 2015. godine izvela su djeca iz Ujedinjenog Kraljevstva koja polaze program Sai duhovnog obrazovanja. Predstava je prikazala razne životne priče uzornih osoba da bi time predstavila temu. Bile su uključene priče o svecu Thyagaraji, Jamesu Macdonaldu, Gospodu Kršni, Abou Ben Adhemu. Predstava je završila porukom jedinstva svih religija. Obogaćena mnogim plesovima djece, predstava je završila spletom bhajana.

Prva točka programa, koji je održan 3. kolovoza 2015. godine, bila je predstavljanje sažetka rada trodnevne Konferencije Sai duhovnog obrazovanja koja je održana u dvorani Poornachandra od 1. do 3. kolovoza 2015. godine. Slijedio je nastup „Sarva Dharma zbora“ sastavljenog od poklonika iz Estonije, Letonije, Poljske i Litve. Započevši s pjesmom molitve upućenom Gospodu Ganeši „Om Gan Ganapataye Namah“, pjevači su nakon toga otpjevali Sarva Dharma molitvu „Om Tatsat Sri Narayana Tu“ da bi nastavili s pjesmom koja opisuje pravu prirodu čovjeka: „Śivoham Śivoham – Ja sam Śiva, ja sam Śiva“. Nakon toga su pjevači pjevali poklonstvene pjesme na engleskom i raznim drugim jezicima da bi svoj nastup završili pjesmom za mir „Om Santhi Om“.

AVATAR LJUBAVI

Studentski kutak

Moje je putovanje kroz Sri Sathya Sai balvikas program započelo 2007. godine kada me je moja baka, koja je gorljivi Babin poklonik, predstavila u razredu polaznika balvikas programa, čija se nastava održavala u blizini. U početku nisam tako ozbiljno shvaćao pohađanje te nastave, ali kasnije sam počeo razvijati emocionalnu vezanost i bezgraničnu težnju za tim duhovnim susretima. Na satovima bal vikasa redovito smo vježbali pjevanje bhajana, a isto tako i učili molitve i stihove pjesama zahvalnica – *stotra*. Mogu primijetiti razliku u načinu moga života prije i nakon što sam počeo pohađati satove duhovne nastave.

Jedan jako iznenađujući i uznemirujući događaj koji se zbivao u mojem djetinjstvu bio je taj da sam imao zastrašujuće snove i bojao sam se tih strašnih noći. No, otkako sam, prije nego što bih otišao na spavanje, počeo izgovarati jedan od svetih stihova koje me naučio moj duhovni učitelj, a to je stih „Karacharana Kritam Vaak...“, zastrašujući snovi više se nisu javljali.

Još jedan događaj koji je osnažio moju vjeru u Babinu sveprisutnost bio je tajanstveno raspucavanje ploda kokosovog oraha koji je bio ponuđen Babi, uz to se čuo snažan zvuk. To se dogodilo tijekom izvođenja aratija po završetku programa bhajana koji je održan u našem domu. Svi su poklonici bili jako sretni jer je Baba bio s nama, prihvaćajući naše molitve.

Posljednje 3-4 godine želio sam steći diplomu iz plivanja na nacionalnoj razini, ali nisam se uspio kvalificirati zbog lošeg postignutog vremena u prednatjecanjima. Ove sam godine uputio molitve Babi da mi pomogne kako bih se kvalificirao. I, zahvaljujući Babinoj milosti, bio sam izbran kao prvi golman vaterpolo ekipe iz Manipura za natjecanje u Kolkati na „Nacionalnom prvenstvu u vodenim sportovima – 2014.“.

Jednom je drugom prilikom Bhagavān Baba izliječio moju vrućicu. Imao sam visoku temperaturu i moji roditelji, koji su oboje liječnici, liječili su me 2-3 dana bez ikakvih poboljšanja. Svi u kući bili su zabrinuti. Moja je baka nakon toga

stavila nešto vibhutija na moje čelo i dala mi malo da bih pojeo, a ja sam nakon toga otišao spavati. Zahvaljujući čudu Babinog vibhutija, sljedećeg jutra sam bio potpuno zdrav i otišao sam u školu.

Ja isto tako jako volim svirati violinu. Sri Sathya Sai balvikas program dao mi je priliku da nastupim na pozornici kao violinist. Ja stvarno vjerujem u Svamijevu izreku: „Ako ti učiniš jedan korak prema meni, ja ću učiniti stotinu koraka prema tebi“.

Bhagavān je sišao na Zemlju kao avatar ljubavi da bi ispravio čovječanstvo i uspostavio potpuni mir u svijetu pročišćujući viđenje ljudskog uma kroz „ljubav“ koja je prva i najvažnija između pet ljudskih vrijedosti i svojstvena je svim živim bićima kao Božji dar.

- **Medha Chirom**

Dragocjene izreke

Pročitajte sljedeće Bhagavānove izreke i pronađite sljedeće riječi u danoj tablici:

best, enough, reinforce, efforts, grace, world, tree, different, countries, flowers, happiness, fruit, juice.

S	A	F	L	O	W	E	R	S	F	I	G
C	H	A	P	P	I	N	E	S	S	H	F
A	N	X	I	B	E	S	T	O	U	D	R
A	C	N	E	V	N	G	E	R	S	T	U
D	O	R	E	F	O	R	C	E	P	E	I
E	U	R	G	E	U	A	N	F	T	R	T
P	N	O	T	H	G	C	O	F	L	W	Y
R	T	A	T	P	H	E	W	O	R	L	D
E	R	I	E	C	E	A	T	R	E	E	O
D	I	F	F	E	R	E	N	T	N	D	T
S	E	J	U	I	C	E	E	R	S	N	E
S	S	E	D	V	E	R	B	E	T	H	I

1. When you have done your best and that is not found enough, then call on Me. I am ever ready to reinforce your efforts with my force.
Kada ste učinili nešto najbolje što ste znali i umjeli i to još uvijek nije bilo dovoljno, tada me pozovite. Ja sam uvijek spreman vaše napore osnažiti mojom snagom.
2. The whole world is one single tree. Different countries are its branches. God is its root, human beings are its flowers, happiness is the fruit and self-realisation, the sacred juice therein.
Cijeli svijet je samo jedno stablo. Različite su zemlje njegove grane. Bog je korijen, ljudi su njegovi cvjetovi, sreća su plodovi dok je spoznaja samoga sebe sveti sok unutar plodova
3. For the ocean waves are the ornament; for the sky, the moon is the ornament and for man virtues are the ornament.

- Valovi su ukras oceana, mjesec je ukras neba, dok su vrline ukras čovjeka.
4. A life without character is as barren as a temple without lamp, a coin that is counterfeit and kyte with snapped string.
Život bez karaktera oskudan je kao hram bez svjetiljke, bezvrijedan kao novčić koji je krivotvoren i papirnati zmaj kojemu je prekinuta uzica.
  5. When you have done your best and that is not found enough, then call on Me. I am ever ready to reinforce your efforts with my force.
Kada ste učinili nešto najbolje što ste znali i umjeli i to još uvijek nije bilo dovoljno, tada me pozovite. Ja sam uvijek spreman vaše napore osnažiti mojom snagom.
  6. The whole world is one single tree. Different countries are its branches. God is its root, human beings are its flowers, happiness is the fruit and self-realisation, the sacred juice therein.
Cijeli svijet je samo jedno stablo. Različite su zemlje njegove grane. Bog je korijen, ljudi su njegovi cvjetovi, sreća su plodovi dok je spoznaja samoga sebe sveti sok unutar plodova
  7. For the ocean waves are the ornament; for the sky, the moon is the ornament and for man virtues are the ornament.
Valovi su ukras oceana, mjesec je ukras neba, dok su vrline ukras čovjeka.
  8. A life without character is as barren as a temple without lamp, a coin that is counterfeit and kyte with snapped string.
Život bez karaktera oskudan je kao hram bez svjetiljke, bezvrijedan kao novčić koji je krivotvoren i papirnati zmaj kojemu je prekinuta uzica.

Svamijevi savjeti studentima

Svaki bi student trebao poštovati tri načela: jednakost, jedinstvo i suradnju. Obrazovanje se ne svodi samo na čitanje, pisanje i slušanje. Znanstveni naslovi ne čine istinske ocjene onoga što je naučeno. Može li biti pravog obrazovanja bez mudrosti i duhovnog znanja? Obazovanje nije za zarađivanje, već za vođenje

dobrog života. Svako obrazovanje, koje prenosi svjetovno znanje i razvija intelektualne sposobnosti bez promicanja karaktera, u potpunosti je bezvrijedno. Istinsko bi obrazovanje trebalo promicati moralnost, karakter i duhovnost. Znanost i tehnologija su, bez sumnje, potrebni za udoban život. No, postoji jedna nevidljiva snaga koja se nalazi u pozadini fizičkog svijeta. Danas bi studenti trebali stjecati i fizičko znanje da bi mogli zarađivati i duhovno znanje da bi mogli razumjeti što je to što održava život. To dvoje zajedno pomaže da se ljudskost rascvjeta. Moralnost je ta koja pridonosi vrijednosti ljudskog života.

TRANSFORMACIJA PUTEM LJUBAVI

Dr. Shailesh Srivastav

Forum bivših studenata

Još davne 1982. godine bio sam polaznik prve godine preduniverzitetskog koledža (P. U. C.) i bio je to prvi dan koji sam proveo unutar Svamijeve rezidencije, Trayee Brindavan. Do tada sam već, naravno, znao da je Svami Bog i vidio sam kako štiju Njegove fotografije. Upravo sam bio u Prasanthi Nilayamu i vidio Ga kako dolazi na daršan i čak sam Mu pokušao dati pismo.

U Svamijevoj bliskoj prisutnosti

Tu sam sjedio ravno ispred jedne sofe na koju je Svami dolazio sjesti, gotovo ju dodirujući,. To je bilo u unutrašnjosti Njegove rezidencije i bio sam zajedno s mnogim drugim novim studentima. Nekoliko minuta kasnije Svami je došao i sjeo na sofu ravno ispred mene. Sve što znam jest to da sam sljedeći sat vremena, a možda i duže, stalno plakao, a da nisam ni podigao pogled. Svami je to vjerojatno zamijetio, ali je milostivo izbjegao pitati me bilo što, iako je mnoge druge studente pitao odakle su došli i druženje je završilo. Nešto se u meni promijenilo, a ja nisam znao što, ali ja više nikada nisam bio isti!

Svami je sveznajući Bog

Nekoliko dana kasnije, stojeći na pragu Svoje rezidencije u Brindavanu, Svami nas je upitao: „Tko sve želi ići u Parthi za zimske praznike, prije Dasare?“ Gotovo su svi podigli ruke kao pozitivan odgovor! Uskoro smo stigli u Parthi i ja sam po prvi put sjedio na terasi mandira u Prasanthiju. Dogodilo se da je Svami došao blizu mene, a ja sam ustao i upitao: „Svami, majka je došla – razgovor.“ On je odmah odvratio: „Stavi vijenac!“ i pokazao mi da sjednem. Sljedećeg dana On je sâm došao do mene i odjednom upitao: „Gdje je otac? Ti si jučer pitao za razgovor!“ Bio sam zatečen i rekao sam: „Svami, ne otac, došla je moja majka!“ A On je rekao bez puno pitanja, kao da ništa nije znao: „Dobro, pozovi ju!“

Isti, nedužni Svami odjednom je, u sobi za razgovore, postao sveznajući Bog. To je bilo prvo otkriće, kada je On, nakon što je proveo vrijeme s mnogima od nas u vanjskoj sobi, pozvao nas oboje u unutarnju sobu na osobni razgovor. On je proveo s nama samo dvije ili tri minute i stajao je cijelo vrijeme. Mi čak nismo imali vremena ni reagirati dok je On sâm govorio o našoj obitelji, što nam je otkrilo kako je On stvarno sveznajući Bog. To je bilo prvi put da je netko od nas bio pozvan na razgovor i, kako smo mi bili sa sjevera Indije, nije bilo nikakve mogućnosti da On zna tolike stvari o našoj obitelji. Njegov je opis bio potpuno savršen i spontan! Neposredno prije no što smo izašli, On me je pogledao i rekao: „Ti isto tako ponekad nisi dobar. Budi dobar!“ Rekavši to, On me s ljubavlju potapšao po licu. Bio sam preplavljen Njegovom ljubavlju i isto tako spoznao kako je On dobar, usprkos tome što je sveznajući jer nije ništa govorio o mojim pogreškama koje sam počinio! On je stvarno osvojio moje srce i ja sam odlučio udovoljiti Mu.

Bog ispunjen ljubavlju odgovara na naše molitve

Prošla je godina i pol otkada sam se upisao u jedanaesti razred, a da nisam otišao natrag u Delhi. Stigli su i drugi zimski praznici i Svami je bio u Parthiju. Studenti iz Brindavana bili su zamoljeni da odu kući za vrijeme praznika. Ja sam, zajedno s jednim kolegom iz razreda koji je isto tako bio iz Delhija, odlučio da ćemo prvo zamoliti Svamijev blagoslov i dozvolu. Obojica smo se vlakom uputili u Dharmavaram kamo smo stigli u 2 sata ujutro i konačno smo stigli u Parthi rano sljedećeg jutra, u 6 sati. Kada smo ulazili u ašram, stariji nas je učitelj sreo i

upozorio. On nam je rekao kako je Svami posebno poslao poruku da ni jednom studentu iz Brindavana ne bude dopušteno da dođe u Parthi. On nam je kazao kako bismo se tiho trebali vratiti, nakon što smo imali daršan iz unutrašnjosti East Prasanthija, s prozora sobe.

Nismo imali drugog izbora i trebali smo biti zadovoljni daršanom iz daljine. Molili smo da Svami ne bude nezadovoljan jer smo samo htjeli Njegov blagoslov. Kada je završio daršan, primijetili smo kako nam se isti stariji učitelj približava velikom brzinom. On nas je ponovno iznenadio rekavši kako ga je Svami odjednom pozvao na razgovor i kazao mu: „Dvojica su studenata došli iz Brindavana i odlaze u Delhi. Daj im ovaj vibhuti i reci im da sjednu naprijed i budu na daršanu!“ Našoj radosti nije bilo kraja jer smo spoznali kolikom je ljubavlju ispunjen sveznajući Gospod. Mogli smo sjesti ravno ispred dvorane za bhajane i imati Njegov daršan! Da, zaista može biti iznenađujućih preokreta i obrata no, Gospod, koji je ispunjen ljubavlju, odgovara na naše molitve. U stvari, On nam daje više od onoga što tražimo!

Alarm koji se nije oglasio

Bilo je to pri kraju druge godine moga boravka na preduniverzitetskom koledžu. Studenti iz Brindavana organizirali su znanstvenu izložbu u Kalyana Mandapamu, pored Svamijeve rezidencije. Svami je toga dana došao u društvu upravitelja Karnatake, gospodina Govind Narayana. Mi smo priredili dvije izložbe, jednu pod nazivom „Grozota koja se smije“ na kojoj je bila prava ljudska lubanja iz laboratorija za biologiju u koju su bile postavljene dvije LED svjetiljke na mjestima gdje su oči i druga „Kuća budućnosti“ na kojoj smo postavili tri alarma, protuprovalni alarm na ulazu, alarm protiv kiše i protupožarni alarm. Sve je bilo u redu i, kako je to bio posljednji izložak neposredno prije izlaza, Svami je do njega došao na kraju. Tada je upravitelj kampusa, koji je isto tako hodao u Svamijevom društvu, skrenuo Njegovu pažnju na dva izložka koje je i objasnio. Svami je svrnuo pogledom u kutiju u kojoj se nalazila „Grozota koja se smije“ i pogledao me te mi uputio lijep osmijeh. Ja sam bio sretan. Zatim je upravitelj rekao Svamiju za alarme i kazao Mu da stavi Svoju ruku kroz prednja vrata kuće, no protuprovalni alarm se nije oglasio. Svami je nedužno stavio Svoju ruku, no ništa se nije dogodilo. Upravitelj se namrgodio na mene, tako da sam provjerio i utvrdio da je sve u redu. Upravitelj je stavio svoju ruku i alarm se oglasio. On je bio sretan zbog

toga i zamolio Svamija da i sâm provjeri. Svami je ponovno stavio Svoju ruku i, na naše zaprepaštenje, alarm se ponovno nije oglasio. Upravitelj je ponovio provjeru i alarm se odmah oglasio. Ponešto posramljen, pogledao je Svamija. Svami je ponovio kretnju i alarm je ponovno ostao tih. Naši nerazumni intelekti nisu uspjeli razumjeti ono što nam je Svami sâm rekao u šali : „Ja nisam kradljivac!“ Gotovo istoga trenutka upraviteljeva je supruga dodala: „Svami je samo kradljivac srca – *cittacora*“, a Svami se nasmijao!

Gotovo deset godina kasnije, kada sam postao učitelj u Prasanthi Nilayamu, priredili smo sličnu izložbu i isti se događaj ponovio. Svami ovaj puta nije ništa komentirao, ali je postala jasna još dublja poruka. Za one koji je vjeruju ona je: „Zapamtite, On može ući unutra bez ikakve najave“; za poklonike: „On je uvijek unutra, zašto strahovati!“ i konačno za sve: „alarm“ će se oglasiti samo kada On ode!

- dr. Shailesh Srivastav član je Fakultetskog vijeća Sri Sathya Sai instituta za više obrazovanje

Kompilacija bhajana „Brindamrutam“

Prikaz knjige

Brindamrutam

Brindavan Bhajan Group

**Sri Sathya Sai Publications Society, Sudama House, Chickpet,
Bengaluru**

Cijena: 250,00 rupija

Bhagavān Sri Sathya Sai Baba je objavio kako je izgovaranje Božjeg imena – *nāmasmarana* najlakše i najsnažnije sredstvo za oslobođenje čovjeka u kali yugi. Čak i kao dijete, mladi je Sathya organizirao Pandhari Bhajan skupinu i kretao se ulicama Puttaparthija pjevajući bhajane. To je bilo Njegovo prvo ukazivanje važnosti koju je pridavao pjevanju u slavu Boga. On je kasnije potvrdio tu duboku istinu kada je otpjevao svoj prvi bhajan „Manasa Bhajare Guru Charanam“ u vrtu poklonika u Uravakondi, nakon što je napustio školu i dom u mladoj dobi od 14 godina, 20. listopada 1940. godine te objavio Svoje avatarstvo. Kasnije, 1946.

godine, kada je počeo boraviti u starom – *patha* mandiru, On je pjevanje bhajana pretvorio u redovitu aktivnost. On je skladao bhajane, pjevao bhajane i učio je druge pjevati bhajane, posvećujući veliku pažnju ritmu i visini tona svakog bhajana. 1950. godine Bhagavān se preselio u novi mandir nazvan Prasanthi Nilayam i organizirao pjevanje bhajana ujutro kao i poslije podne. Kasnije, uspostavljanjem obrazovnih ustanova, studenti su postali savršeni pjevači bhajana. S prolaskom vremena pjevanje bhajana postalo je pokret koji se proširio svijetom i sada predstavlja redovitu aktivnost u gotovo svih 12.000 Sai centara u Indiji i gotovo 2.000 centara u kojima se pjevaju bhajani u oko 120 zemalja svijeta.

Knjiga „Brindamrutam“ koju je priredila Bhajana Brindam, skupina poklonika iz Brindavana, Whitefield, Bengaluru, predstavlja veliku kompilaciju od otprilike 2.000 bhajana koji se najčešće pjevaju u Sai centrima u Indiji i inozemstvu. Bhagavān Sri Sathya Sai Baba ne samo da je blagoslovio tu knjigu, već je On isto tako napismeno, vlastitom rukom dao ime i knjizi: „Brindamrutam“, kao i ime skupini koja je sve organizirala: „Bhajana Brinda“.

U stvari, to je priručnik s bhajanima, kako starim tako i novim, i navodi bhajane usporedno s njihovim značenjem, melodijom – *rāga*, ritmom – *tala* i visinom tona– *śruti*. To ne samo da ju čini dragocjenom knjigom za one koji počinju učiti, već isto tako pruža sigurnost pjevačima bhajana da bi bhajane pjevali savršeno. Bhajani koji su uvršteni u knjigu navedeni su abecednim redom. Pored toga, oni su dodatno označeni kao bhajani posvećeni Ganeši i slično da bi se traženi bhajan lakše moglo pronaći.

Knjiga ima i velik broj korisnih priloga kao što su bhajani za polaznike balvikas programa, nagarsankirtana bhajani i polagani/klasični bhajani. Rječnik riječi na teluškom i hindiju, koje se koriste u bhajanima, pomaže poklonicima da bi razumjeli značenje bhajana.

Sa svim tim korisnim obilježjima, knjiga je, nema sumnje, velika pomoć onima koji uče pjevati bhajane kao i pjevačima bhajana.

Ponutrite duhovne vježbe

Ljudi su danas skloni zanemariti božanskost koja je u njihovoj nutrini pa čeznu za mnogim predmetima vanjske prirode. Nema potrebe upuštati se u potragu za Bogom. Čovjek treba razviti čvrstu vjeru u božanskost koja je u njemu. Ljudi su zaokupljeni mnogim vanjskim duhovnim vježbama. Njih je potrebno ponutriti. Cjelokupno školovanje nije ni od kakve koristi ako nema spoznaje u srcu. Učeni čovjek može razjasniti tekst, ali mu može nedostajati unutarnje iskustvo. Onaj tko je ovladao Vedama može biti u stanju objasniti riječi, ali neće prepoznati najviše duhovno biće, Boga, kao Izvor iz koga su potekle Vede – *vedapuruša* i koga se slavi u Vedama.

- **Baba**